

WYROK

Warszawa, dnia 3 lipca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Beata Konik

Emil Kuriata

Barbara Loba

Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 1 czerwca 2026 r. przez wykonawcę Lafrentz Polska spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego – Skarb Państwa - Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad z siedzibą w Warszawie, uczestnik postępowania po stronie zamawiającego - Biuro Usług Inwestycyjnych Ciechański & Haładaj spółka jawna z siedzibą w Łodzi,

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego i:

2.1. Zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę po 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Odwołującego i Zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

2.2. Zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez Zamawiającego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:

.....
.....

Uzasadnienie

Skarb Państwa - Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad z siedzibą w Warszawie, w imieniu którego postępowanie prowadzi Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Łodzi (dalej: „Zamawiający”) prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na usługi pn.: „Pełnienie nadzoru nad realizacją Robót oraz zarządzanie Kontraktem pn.: „Przebudowa autostrady A2 na odcinku węzeł Łódź Północ (z węzłem) – węzeł Konotopa (bez węzła) o dodatkowy pas ruchu na obszarze województwa łódzkiego i mazowieckiego: Remont autostrady A2 na odcinku A0 od km 361+800 do km 365+261, Odcinek A od km 365+261 do km 389+678, Odcinek B od km 389+678 do km 411+466, Odcinek C od km 411+466 do km 436+917, Odcinek D od km 436+917 do km 454+100” znak postępowania: OŁO.D-3.2410.6.2025.

Przedmiotowe postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego jest prowadzone na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 793).

Szacunkowa wartość zamówienia jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy Pzp.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z 29 grudnia 2025 r., numer publikacji ogłoszenia: 865136-2025, numer wydania Dz.U. S: 250/2025.

W postępowaniu tym wykonawca Lafrentz Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, (dalej: „Odwołujący”) 1 czerwca 2025 r. złożył odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wobec uznaniu Odwołującego za wykonawcę podlegającego wykluczeniu z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp,

- odrzucenia oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp,
 - wyboru oferty najkorzystniejszej z dnia 21 maja 2026 r., dokonany z pominięciem oferty Odwołującego,
 - zaniechania prawidłowej oceny podmiotowych środków dowodowych złożonych przez Odwołującego, w tym w szczególności poprawionego wykazu osób złożonego wraz z pismem z dnia 14 kwietnia 2026 r.,
 - zaniechania zastosowania art. 128 ust. 1 Pzp i wezwania Odwołującego do złożenia, poprawienia lub uzupełnienia podmiotowego środka dowodowego, jeżeli Zamawiający uznawał, że poprawiony wykaz osób z 14 kwietnia 2026 r. nie mógł zostać od razu uwzględniony,
 - zaniechania sporządzenia pełnego i należytego uzasadnienia faktycznego i prawnego odnoszącego się do wszystkich dokumentów złożonych przez Odwołującego, w tym do poprawionego wykazu osób.
- Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1) art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1–3 Pzp przez jego błędne zastosowanie i bezpodstawne przyjęcie, że Odwołujący – w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa – przedstawił informacje wprowadzające w błąd, które mogły mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego, podczas gdy:
 - z materiału sprawy wynika co najwyżej spór co do kwalifikacji doświadczenia pierwotnie wskazanych osób na zadaniu S-5,
 - Zamawiający nie wykazał wszystkich przesłanek zastosowania art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp, w szczególności elementu winy nieumyślnej po stronie Odwołującego,
 - Odwołujący nie ukrywał wątpliwości dotyczących zadania S-5, lecz w odpowiedzi na wezwanie wyraźnie wskazał, że nie jest w stanie w krótkim terminie udokumentować dokładnych dat, a jednocześnie – z ostrożności – złożył poprawiony wykaz osób,
 - Zamawiający potraktował spór co do zakresu doświadczenia jako równoznaczny z kwalifikowanym wprowadzeniem w błąd, mimo że taka kwalifikacja wymaga ustalenia dalej idących przesłanek niż samo zakwestionowanie pierwotnego wykazu.
- 2) art. 128 ust. 1 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1–3 Pzp przez zaniechanie wezwania Odwołującego do złożenia, poprawienia lub uzupełnienia poprawionego wykazu osób z dnia 14 kwietnia 2026 r., mimo że dokument ten stanowił podmiotowy środek dowodowy służący wykazaniu spełniania warunku udziału w postępowaniu, a objęte nim zmiany dotyczyły wyłącznie warunku udziału, nie zaś treści oferty ocenianej punktowo.
- 3) art. 128 ust. 4 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1–3 Pzp przez pominięcie poprawionego wykazu osób z dnia 14 kwietnia 2026 r., zaniechanie jego merytorycznej oceny oraz zaniechanie wezwania do wyjaśnień dotyczących treści tego dokumentu, mimo że stanowił on złożony podmiotowy środek dowodowy podlegający badaniu w toku oceny spełniania warunku udziału w postępowaniu.
- 4) art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp przez jego błędne zastosowanie i odrzucenie oferty Odwołującego jako oferty wykonawcy rzekomo podlegającego wykluczeniu, pomimo braku podstaw do zastosowania wobec Odwołującego art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp.
- 5) art. 239 ust. 1 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1–3 Pzp przez dokonanie wyboru oferty najkorzystniejszej pomimo niezgodnego z ustawą wyeliminowania oferty Odwołującego z postępowania.
- 6) art. 253 ust. 1 Pzp przez sporządzenie uzasadnienia czynności wobec Odwołującego w sposób niepełny, w szczególności przez brak merytorycznego odniesienia się do poprawionego wykazu osób złożonego przez Odwołującego w dniu 14 kwietnia 2026 r. oraz brak wyjaśnienia, dlaczego Zamawiający pominął ten dokument przy ocenie spełniania warunku udziału w postępowaniu.

W związku z powyższym, Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej z dnia 21 maja 2026 r., unieważnienia czynności wykluczenia Odwołującego z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp, unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp, powtórzenie czynności badania i oceny ofert oraz kwalifikacji podmiotowej Odwołującego, z uwzględnieniem poprawionego wykazu osób złożonego w dniu 14 kwietnia 2026 r., dokonanie oceny poprawionego wykazu osób, obejmującego kandydatury J.W. i K.W., jako dokumentu służącego wykazaniu spełniania warunku udziału w postępowaniu.

Ewentualnie, na wypadek uznania przez Izbę, że poprawiony wykaz osób nie mógł zostać bezpośrednio uwzględniony na etapie odpowiedzi na wezwanie do wyjaśnień, nakazanie Zamawiającemu zastosowania art. 128 ust. 1 Pzp i wezwania Odwołującego do złożenia, poprawienia lub uzupełnienia wykazu osób zamiast wykluczenia Odwołującego za rzekome wprowadzenie w błąd.

Ponadto Odwołujący wniósł o zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący wskazał, co następuje.

W pierwszej kolejności Odwołujący wskazał, że ma interes we wniesieniu odwołania i może ponieść szkodę.

Odwołujący opisał stan faktyczny w sposób następujący: „SWZ wymagała dla funkcji Inżyniera zarządzania ruchem dwóch osób z co najmniej 12-miesięcznym doświadczeniem przy realizacji dróg dwujezdniowych przy zachowaniu ciągłości ruchu minimum w układzie 2+1 i wartości robót co najmniej 200 mln zł netto.

W wykazie osób złożonym na wezwanie Zamawiającego Odwołujący wskazał pierwotnie na stanowiska Inżyniera zarządzania ruchem p. K.K. oraz p. K.B., opierając ich doświadczenie na zadaniu pn. „Budowa drogi ekspresowej S-5 Poznań–Wrocław odcinek Poznań (A2, w. Głuchowo) – Wronczyn oraz dostawa sprzętu laboratoryjnego”.

Pismem z dnia 9 kwietnia 2026 r. Zamawiający wezwał Odwołującego do wyjaśnienia, czy roboty na zadaniu S-5 były wykonywane pod ruchem przy jednoczesnym utrzymaniu ciągłości prowadzonego ruchu minimum w układzie 2+1 oraz w jakim dokładnie okresie roboty takie były prowadzone.

W odpowiedzi z dnia 14 kwietnia 2026 r. Odwołujący wskazał, że nie jest w stanie w tak krótkim terminie udokumentować dokładnych dat prowadzenia prac pod ruchem w układzie 2+1 na zadaniu S-5, a jednocześnie – z ostrożności – złożył poprawiony wykaz osób i wskazał na stanowiska Inżynierów zarządzania ruchem p. J.W. oraz p. K.W..

Poprawiony wykaz osób obejmował kandydaturę K.W. z 51-miesięcznym doświadczeniem na zadaniu „Projekt i budowa drogi ekspresowej S7 na odcinku Płońsk – Czosnów, Odcinek III od węzła Modlin do węzła Czosnów”, przy wartości robót 591 576 546,26 zł netto.

J.W. został wykazany z 21-miesięcznym doświadczeniem na zadaniu „Dobudowa trzeciego pasa ruchu i wzmocnienie konstrukcji nawierzchni autostrady A2 na odcinku Poznań Zachód – Poznań Krzesiny”, przy wartości robót 249 224 552,80 zł netto.

Funkcja Inżyniera zarządzania ruchem nie była objęta kryteriami oceny ofert. W kryterium „Doświadczenie personelu Konsultanta” punktowane były wyłącznie funkcje Głównego Inspektora Nadzoru specjalności inżynierskiej drogowej oraz Głównego Specjalisty ds. rozliczeń.

Pismem z dnia 21 maja 2026 r. Zamawiający poinformował o wyborze oferty najkorzystniejszej, a jednocześnie uznał, że Odwołujący podlega wykluczeniu z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp i odrzucił jego ofertę na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp.

Zamawiający uzasadnił wykluczenie wyłącznie tym, że według informacji pozyskanych z GDDKiA Oddział w Poznaniu okres prowadzenia robót przy zachowaniu ciągłości ruchu minimum 2+1 na zadaniu S-5 obejmował jedynie okres od 9 września 2019 r. do 11 grudnia 2019 r., a więc około 3 miesiące, i nie odniósł się merytorycznie do nowych kandydatów wskazanych w poprawionym wykazie osób.

Odwołujący nie zgadza się z powyższymi czynnościami, ponieważ Zamawiający nie wykazał przesłanek zastosowania art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp, a nadto całkowicie pominął poprawiony wykaz osób, mimo że dotyczył on podmiotowego środka dowodowego służącego wykazaniu spełniania warunku udziału w postępowaniu.”.

Następnie Odwołujący podał uzasadnienie zarzutów odwołania.

W złożonej pismem z 23 czerwca 2026 r. odpowiedzi na odwołanie, Zamawiający wniósł o oddalenie odwołania i przedstawił argumentację.

Pismem z 23 czerwca 2026 r. wykonawca Biuro Usług Inwestycyjnych Ciechański & Haładaj spółka jawna z siedzibą w Łodzi, zgłaszający przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego, wniósł o oddalenie odwołania i przedstawił stanowisko wobec zarzutów.

Krajowa Izba Odwoławcza (dalej: „Izba” lub „KIO”), rozpoznając na rozprawie złożone odwołanie i uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, stanowiska stron złożone na piśmie i podane do protokołu rozprawy ustaliła, co następuje.

Odwołującemu zgodnie z treścią w art. 505 ustawy Pzp przysługują środki ochrony prawnej, ponieważ jest wykonawcą biorącym udział w postępowaniu o to zamówienie publiczne.

Do przedmiotowego postępowania odwoławczego przystąpienie w charakterze uczestnika postępowania, po stronie Zamawiającego, w ustawowym terminie, skutecznie zgłosił Biuro Usług Inwestycyjnych Ciechański & Haładaj spółka jawna z siedzibą w Łodzi, (dalej: „Przystępujący”).

Odwołanie zostało rozpoznane w granicach zawartych w nim zarzutów (art. 555 ustawy Pzp), podtrzymanych na rozprawie z uwzględnieniem zasady kontrydiktoryjności postępowania (art. 534 ust. 1 ustawy Pzp). Rozpoznając przedmiotowe odwołanie Izba miała na uwadze treść akt postępowania (§8 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie postępowania przy rozpoznawaniu odwołań przez Krajową Izbę Odwoławczą z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 2453). Izba przy rozpoznaniu sprawy miała na uwadze ponadto stanowiska Stron i Przystępującego zaprezentowane zarówno w pismach procesowych, w tym w odpowiedzi na odwołania jak i podczas rozprawy oraz złożone dowody.

Izba ustaliła następujące okoliczności faktyczne jako istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Na podstawie specyfikacji warunków zamówienia (dalej: „SWZ”), tom I Instrukcja dla wykonawców (dalej: „IDW”), Izba ustaliła że Zamawiający opisał warunek udziału w postępowaniu w zakresie zdolności technicznej lub zawodowej

dotyczącej osób, w odniesieniu do osób skierowanych do pełnienia funkcji Inżyniera zarządzania ruchem (vide pkt 8.2.4.2. IDW lit e)), w sposób następujący:

„osoba proponowana do pełnienia funkcji Inżyniera zarządzania ruchem

wymagana liczba osób: 2

Doświadczenie zawodowe:

Minimum 12 miesięcy doświadczenia w okresie trwania robót budowlanych przy realizacji 1 lub 2 zadań obejmujących budowę lub przebudowę dróg lub ulic dwujezdniowych, przy założeniu ciągłości prowadzenia ruchu minimum w układzie 2+1, lub nadzór nad budową lub przebudową dróg lub ulic dwujezdniowych, przy założeniu ciągłości prowadzenia ruchu minimum w układzie 2+1 o wartości robót co najmniej 200 000 000,00 mln PLN netto każde na stanowisku/stanowiskach: Kierownika robót drogowych lub Inspektora nadzoru inwestorskiego, odpowiedzialnego za nadzór nad opracowywaniem oraz wdrażaniem tymczasowych projektów organizacji ruchu

związanych z prowadzeniem robót budowlanych.

Za drogę Zamawiający uzna drogę w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. Dz.U. z 2022 r., poz. 1693 ze zm.).

Za ulicę Zamawiający uzna ulicę w rozumieniu rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r., w sprawie przepisów techniczobudowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1518) wydanego na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z 2022 r. poz. 88).

Za drogę lub ulicę Zamawiający uzna również drogę lub ulicę w rozumieniu uprzednio obowiązującego brzmienia ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2020 poz. 470 ze zm.).

Wartości podane w dokumentach potwierdzających spełnienie warunku w walutach innych niż wskazane przez Zamawiającego należy przeliczyć według średniego kursu NBP na dzień zawarcia Umowy/-ów na realizację zadania/zadań wykazanego/wykazanych w ramach warunku określonego w pkt 8.2.4.2.”

W celu wykazania spełnienia ww. warunku należało złożyć wykaz osób, skierowanych przez Wykonawcę do realizacji zamówienia publicznego, w szczególności odpowiedzialnych za świadczenie usług, kontrolę jakości, wraz z informacjami na temat ich kwalifikacji zawodowych i doświadczenia niezbędnych do wykonania zamówienia publicznego, a także zakresu wykonywanych przez nie czynności oraz informacją o podstawie do dysponowania tymi osobami.

W pkt 9.2.10 IDW Zamawiający wskazał, że wykluczy z postępowania wykonawcę, który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Postępowanie o to zamówienia prowadzone jest z uwzględnieniem art. 139 ustawy Pzp.

Pismem z 25 marca 2026 r. Zamawiający wezwał Odwołującego w trybie art. 126 ust. 1 ustawy Pzp oraz zgodnie z apkt 10.5 IDW, do złożenia oświadczeń i dokumentów, w tym wykazu osób skierowanych przez Wykonawcę do realizacji zamówienia publicznego, w szczególności odpowiedzialnych za świadczenie usług, kontrolę jakości, wraz z informacjami na temat ich kwalifikacji zawodowych i doświadczenia niezbędnych do wykonania zamówienia publicznego, a także zakresu wykonywanych przez nie czynności oraz informacją o podstawie do dysponowania tymi osobami.

Odwołujący złożył wykaz osób, gdzie na stanowisko Inżyniera zarządzania ruchem wskazał 2 osoby, tj.

- 1)Kufel Krzysztof wskazując dla tej osoby następujące kwalifikacje zawodowe, doświadczenie i wykształcenie potwierdzające spełnianie wymagań: „*Ponad 12 miesięcy doświadczenia na stanowiskach Kierownik robót drogowych / Inspektor nadzoru inwestorskiego odpowiedzialny za nadzór nad opracowaniem oraz wdrożeniem tymczasowych projektów organizacji ruchu związanych z prowadzeniem robót budowlanych, w okresie trwania robót budowlanych przy realizacji zadania pn.: Budowa drogi ekspresowej S-5 Poznań-Wrocław odcinek Poznań (A2, w Głuchowo) – Wronczyn oraz dostawa sprzętu laboratoryjnego. Zadanie obejmowało budowę drogi dwujezdniowej, przy założeniu ciągłości prowadzenia ruchu w układzie minimum 2+1 o wartości robót 469.308.198,18 PLN netto.*” vide poz. 8 wykazu osób,
- 2)Bielicki Krzysztof wskazując dla tej osoby następujące kwalifikacje zawodowe, doświadczenie i wykształcenie potwierdzające spełnianie wymagań: „*Ponad 12 miesięcy doświadczenia na stanowisku Inspektor nadzoru inwestorskiego odpowiedzialny za nadzór nad opracowaniem oraz wdrożeniem tymczasowych projektów organizacji ruchu związanych z prowadzeniem robót budowlanych, w okresie trwania robót budowlanych przy realizacji zadania pn.: Budowa drogi ekspresowej S-5 Poznań-Wrocław odcinek Poznań (A2, w Głuchowo) – Wronczyn oraz dostawa sprzętu laboratoryjnego. Zadanie obejmowało budowę drogi dwujezdniowej, przy założeniu ciągłości prowadzenia ruchu w układzie minimum 2+1 o wartości robót 469.308.198,18 PLN netto.*”

Następnie Zamawiający pismem z 9 kwietnia 2026 r. wezwał Odwołującego w trybie art. 128 ust. 4 ustawy Pzp w następującym zakresie: „*Wykonawca w Wykazie osób przedstawił do pełnienia tych funkcji p. K.K. oraz p. K.B., którzy, wg. deklaracji Wykonawcy, posiadają doświadczenie przy realizacji zadania pn. „Budowa drogi ekspresowej S-5 Poznań-*

Wrocław odcinek Poznań (A2, w. Głuchowo) – Wronczyn oraz dostawa sprzętu laboratoryjnego”. Wykonawca oświadczył, iż zadanie obejmowało budowę drogi dwujezdniowej, przy założeniu ciągłości prowadzenia ruchu w układzie minimum 2+1 o wartości robót 469.308.198,18 PLN netto. spełnia postawiony warunek udziału w postępowaniu, o którym mowa w pkt 8.2.4.2. lit. e) IDW.

Z uwagi na powyższe wątpliwości Zamawiający wzywa do wyjaśnienia:

- 1) Czy roboty budowlane na zadaniu pn.: „Budowa drogi ekspresowej S-5 Poznań - Wrocław odcinek Poznań (A2, w. Głuchowo)– Wronczyn” oraz dostawa sprzętu laboratoryjnego” realizowane na drodze, były wykonywane pod ruchem przy jednoczesnym utrzymaniu ciągłości prowadzonego ruchu minimum w układzie 2+1?
- 2) W jakim okresie (z podaniem dokładnych dat – dzień, miesiąc, rok) wykonywane roboty budowlane na zadaniu pn.: „Budowa drogi ekspresowej S-5 Poznań - Wrocław odcinek Poznań (A2, w. Głuchowo)– Wronczyn” oraz dostawa sprzętu laboratoryjnego” były wykonywane pod ruchem przy jednoczesnym utrzymaniu ciągłości prowadzonego ruchu minimum w układzie 2+1?”.

Pismem z 14 kwietnia 2026 r. Odwołujący złożył następujące wyjaśnienia:

1. „Potwierdzamy, że roboty budowlane na zadaniu pn.: „Budowa drogi ekspresowej S-5 Poznań-Wrocław odcinek Poznań (A2, w. Głuchowo) – Wronczyn oraz dostawa sprzętu laboratoryjnego.” realizowane na drodze były wykonywane pod ruchem przy jednoczesnym utrzymaniu ciągłości prowadzonego ruchu minimum w układzie 2+1.

Pragniemy jednocześnie podkreślić, że pojęcie układu 2+1 oznacza ciągłość prowadzenia ruchu w układzie minimum 2+1 w trakcie realizacji robót. W drogownictwie zasada minimum 2+1 podczas robót oznacza, że wykonawca musi utrzymać przejezdność drogi w taki sposób, aby dla kierowców dostępne były zawsze przynajmniej trzy pasy ruchu. Zazwyczaj rozkłada się to następująco:

- 2 pasy w kierunku bardziej obciążonym (np. wyjazd z miasta, poranny szczyt).
- 1 pas w kierunku przeciwnym.

Stosuje się to głównie na drogach szybkiego ruchu i autostradach o dużym natężeniu, aby uniknąć paraliżu komunikacyjnego. Zamiast wprowadzać ruch wahadłowy (który całkowicie blokuje jedną stronę), zwraca się pasy lub przesuwają na jedną jezdnię, ale zachowuje ich łączną liczbę (trzy). Często organizacja ta jest zmienna – rano dwa pasy prowadzą do centrum, a po południu dwa pasy wyprowadzają ruch z miasta.

Ruch nie musi odbywać się tylko na jednej jezdni. Wszystko zależy od etapu robót i szerokości drogi. Możliwe są dwa główne scenariusze:

1. Ruch na jednej jezdni (Przekładka): Cały ruch z obu kierunków zostaje przeniesiony na jedną nitkę (np. jezdnię południową), podczas gdy druga (północna) jest całkowicie zamknięta dla realizacji prac przez ekipę remontową. Na tej jednej jezdni wyznacza się wówczas trzy węższe pasy w układzie 2+1.
2. Wykorzystanie obu jezdni: Jeśli prace dotyczą np. tylko pasa rozdzielającego lub poboczy, ruch może nadal odbywać się na obu jezdniach. Przykładowo: na jednej jezdni zostają dwa pasy, a na drugiej (mimo trwających tam obok prac) utrzymany jest jeden pas.

Kluczowe jest to, że termin „minimum 2+1” określa liczbę dostępnych pasów, a nie konkretne miejsce ich wyznaczenia. Jeśli szerokość jezdni na to pozwala, wykonawca może dowolnie konfigurować pasy, byle zachować ich łączną liczbę i płynność.

Potwierdzamy, że roboty budowlane na zadaniu pn.: „Budowa drogi ekspresowej S-5 Poznań-Wrocław odcinek Poznań (A2, w. Głuchowo) – Wronczyn oraz dostawa sprzętu laboratoryjnego” realizowane były w układzie 2+1 z zastosowaniem organizacji ruchu opisanej powyżej w pkt 2, tj. przy wykorzystaniu obu jezdni.

2. Jeśli chodzi o okres wykonywania robót budowlanych na zadaniu pn.: „Budowa drogi ekspresowej S-5 Poznań-Wrocław odcinek Poznań (A2, w. Głuchowo) – Wronczyn oraz dostawa sprzętu laboratoryjnego.”, to nie jesteśmy w stanie udokumentować dokładnych dat (dzień, miesiąc, rok) prowadzenia prac pod ruchem przy jednoczesnym utrzymaniu ciągłości prowadzonego ruchu w układzie 2+1, gdyż informacje takie znajdują się w dokumentach posiadanych przez GDDKiA Oddział w Poznaniu. Nie jesteśmy w stanie pozyskać, w tak krótkim okresie wyznaczonym przez Państwo na udzielenie wyjaśnień, do potrzebnych dokumentów.

W tej sytuacji, z ostrożności, wskazujemy na stanowiska Inżynierów zarządzania ruchem dwóch innych kandydatów, tj. Pana J.W. i Pana K.W., których doświadczenie zawodowe, potwierdzające spełnienie warunków udziału w niniejszym postępowaniu przetargowym, przedstawiamy w załączonym poprawionym „Wykazie osób”.

Ponadto Odwołujący złożył poprawiony wykaz osób, w treści którego na stanowisko Inżyniera zarządzania ruchem wskazał następujące osoby:

- 1) W.K. podając następujące doświadczenie: „51 miesięcy doświadczenia zawodowego (od VII 2021 r. do X 2025 r.) na stanowisku Kierownik robót drogowych w okresie trwania robót budowlanych przy realizacji zadania pn.: Projekt i budowa drogi ekspresowej S7 na odcinku Płońsk – Czosnów, Odcinek III od węzła Modlin do węzła Czosnów

Zadanie obejmowało budowę drogi dwujezdniowej, przy założeniu ciągłości prowadzenia ruchu w układzie minimum 2+1 o wartości robót 591.576.546,26 PLN netto”.

- 2) W.J. podając następujące doświadczenie: „21 miesięcy doświadczenia zawodowego (od 17.09.2018 r. do 30.06.2020 r.) na stanowisku Kierownik robót drogowych w okresie trwania robót budowlanych przy realizacji zadania pn.: *Dobudowa trzeciego pasa ruchu i wzmocnienie konstrukcji nawierzchni autostrady A2 na odcinku Poznań Zachód – Poznań Krzesiny*. Zadanie obejmowało przebudowę drogi dwujezdniowej, przy założeniu ciągłości prowadzenia ruchu w układzie minimum 2+1 o wartości robót 249.224.552,80 PLN netto”.

Pismem z 21 maja 2026 r. Zamawiający poinformował o wyborze jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez Przystępującego i o wykluczeniu Odwołującego a w konsekwencji i odrzuceniu jego oferty. Zamawiający podał następujące uzasadnienie wykluczenia Odwołującego i odrzucenia jego oferty:

„W niniejszym postępowaniu Zamawiający przewidział fakultatywną przesłankę wykluczenia określoną w art. 109 ust. 1 pkt. 10 ustawy Pzp, nakazującą wykluczenie wykonawcy, który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Z kolei w pkt 8.2.4.2 lit. e) IDW (Tom I SWZ) postawił warunek udziału w postępowaniu dotyczący dysponowania dwiema osobami posiadającymi minimum 12 miesięcy doświadczenia w okresie trwania robót budowlanych przy realizacji 1 lub 2 zadań obejmujących budowę lub przebudowę dróg lub ulic dwujezdniowych, przy założeniu ciągłości prowadzenia ruchu minimum w układzie 2+1, lub nadzór nad budową lub przebudową dróg lub ulic dwujezdniowych, przy założeniu ciągłości prowadzenia ruchu minimum w układzie 2+1 o wartości robót co najmniej 200 000 000,00 mln PLN netto każde na stanowisku/stanowiskach:

Kierownika robót drogowych lub Inspektora nadzoru inwestorskiego, odpowiedzialnego za nadzór nad opracowywaniem oraz wdrażaniem tymczasowych projektów organizacji ruchu związanych z prowadzeniem robót budowlanych.

W toku niniejszego postępowania oferta Wykonawcy została uznana za najkorzystniejszą, zatem Wykonawca został wezwany do złożenia podmiotowych środków dowodowych mających potwierdzić spełnianie warunków udziału w postępowaniu oraz brak podstaw wykluczenia.

Wykonawca w Wykazie osób przedstawił do pełnienia tych funkcji p. K.K. oraz p. K.B., którzy, wg. deklaracji Wykonawcy, posiadają doświadczenie przy realizacji zadania pn. „Budowa drogi ekspresowej S-5 Poznań-Wrocław odcinek Poznań (A2, w. Głuchowo) – Wronczyn oraz dostawa sprzętu laboratoryjnego”.

Wykonawca oświadczył, iż zadanie obejmowało budowę drogi dwujezdniowej, przy założeniu ciągłości prowadzenia ruchu w układzie minimum 2+1 o wartości robót 469.308.198,18 PLN netto.

Zamawiający zweryfikował przedmiot ww. zamówienia i powziął wątpliwość czy spełnia postawiony warunek udziału w postępowaniu, o którym mowa w pkt 8.2.4.2. lit. e) IDW. Z uwagi na powzięte wątpliwości Zamawiający wezwał Wykonawcę do wyjaśnienia czy roboty budowlane na przedstawionym zadaniu wykonywane były pod ruchem przy jednoczesnym utrzymaniu ciągłości prowadzonego ruchu minimum w układzie 2+1, a jeśli tak – w jakim okresie.

W wyniku analizy dokumentów i wyjaśnień przedłożonych przez Wykonawcę Zamawiający stwierdził, iż w zakresie potwierdzenia spełniania warunku udziału w postępowaniu dysponowania dwiema osobami posiadającymi minimum 12 miesięcy doświadczenia w okresie trwania robót budowlanych przy realizacji 1 lub 2 zadań obejmujących budowę lub przebudowę dróg lub ulic dwujezdniowych, przy założeniu ciągłości prowadzenia ruchu minimum w układzie 2+1, lub nadzór nad budową lub przebudową dróg lub ulic dwujezdniowych, przy założeniu ciągłości prowadzenia ruchu minimum w układzie 2+1 o wartości robót co najmniej 200 000 000,00 mln PLN netto każde na wskazanych w warunku stanowiskach, Wykonawca Lafrentz Polska Sp. z o.o., przedstawiając do pełnienia tych funkcji p. K.K. oraz p. K.B., którzy, wg. deklaracji Wykonawcy, posiadają odpowiednie doświadczenie przy realizacji zadania pn. „Budowa drogi ekspresowej S-5 Poznań-Wrocław odcinek Poznań (A2, w. Głuchowo) – Wronczyn oraz dostawa sprzętu laboratoryjnego”, a następnie potwierdzając powyższe w treści złożonych wyjaśnień, przedstawił nieprawdziwe informacje co do długości okresu doświadczenia tych osób zdobytego podczas prowadzenia robót przy zachowaniu ciągłości prowadzenia ruchu w układzie minimum 2+1.

Wykonawca oświadczył w Wykazie osób, a następnie potwierdził w treści złożonych wyjaśnień, że doświadczenie zdobyte przy realizacji wskazanego zadania potwierdza spełnienie wymagań Zamawiającego w odniesieniu do minimalnego - 12 miesięcznego czasu prowadzenia robót, przy zachowaniu ciągłości ruchu minimum w układzie 2+1.

Jednak na podstawie pozyskanych z Oddziału GDDKiA w Poznaniu informacji wynika, iż:

1. W dniu 29.12.2018 r. organ nadzoru budowlanego wydał Decyzję pozwalającą na użytkowanie jedni lewej trasy głównej drogi ekspresowej S5 (jedna jezdnia, odc. o dł. 15,475 km) oraz jezdni prawej trasy głównej S5 (odc. o dł. 640 m) oraz łącznic węzła Mosina (Wronczyn). Zatwierdzona organizacja ruchu z dnia 21.12.2018 r. wraz z organizacją z dnia 08.01.2019 r. nie potwierdzają zachowania prowadzenia robót przy zachowaniu ciągłości minimum 2+1, oddana do ruchu jezdnia lewa ma dwa pasy ruchu, a jezdnia prawa nie została jeszcze wykonana.

2. W dniu 14.08.2019 r. została wydana klauzula zatwierdzenia projektu organizacji, która umożliwiła prace pod ruchem przy jednoczesnym utrzymaniu ciągłości prowadzonego ruchu w układzie 2+1, tj. udostępnienia do ruchu dwóch pasów jezdni prawej i jednego pasa lewej jezdni drogi ekspresowej S5 od węzła Poznań Zachód do węzła Mosina (Wronczyn), co w dniu 09.09.2019 r. potwierdził organ nadzoru budowlanego wydając Decyzję pozwalającą na użytkowanie jedni prawej trasy głównej drogi ekspresowej S5 (odc. o dł. 14,32 km).

3. W dniu 11.12.2019 r. organ nadzoru budowlanego wydał Decyzję pozwalającą na użytkowanie jedni prawej i lewej trasy głównej drogi ekspresowej S5 na połączeniu z sąsiadującą inwestycją (budowa S5 na odc. Wronczyn-Kościan). Tym samym roboty zostały zakończone i ruch został poprowadzony w układzie 2+2.

Mając powyższe na względzie Zamawiający stwierdził, że prowadzenie robót przy zachowaniu ciągłości minimum 2+1 obejmowało okres 09.09.2019 r. – 11.12.2019 r. (co stanowi około 3 miesiące) i nie potwierdza spełniania wymogu minimum 12 miesięcy doświadczenia w tym zakresie. Tym samym oświadczenie Wykonawcy jest nieprawdziwe i wprowadza Zamawiającego w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu, a co skutkuje wykluczeniem na podstawie art. 108 ust 1 pkt 10 ustawy Pzp.

Wykonawca wprowadził zamawiającego w błąd przy przedstawianiu informacji, że spełnia warunki udziału w postępowaniu, co zważywszy na fakt, iż oferta Wykonawcy została uznana uprzednio za najkorzystniejszą, mogło mieć istotny wpływ na decyzje Zamawiającego.

Wykluczenie wykonawcy na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp następuje w przypadku, gdy zostanie wykazane, iż wykonawca przekazał w toku postępowania przetargowego informacje wprowadzające zamawiającego w błąd oraz działanie takie musi być wynikiem co najmniej lekkomyślności lub niedbalstwa wykonawcy i mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Podstawa wykluczenia określona w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp ma zastosowanie, wtedy, gdy działanie wykonawcy cechuje wina nieumyślna. W tym przypadku należy brać pod uwagę obydwie postaci winy nieumyślnej: niedbalstwo i lekkomyślność. Jak wskazuje orzecznictwo Krajowej Izby Odwoławczej, w tym wyrok KIO z dnia 17 stycznia 2022 r. sygn. 3712/21 „Lekkomyślność będzie polegać na tym, że wykonawca przedstawia informacje, przewidując możliwości wprowadzenia zamawiającego w błąd, ale bezpodstawnie sądzi, że skutku tego uniknie, świadomie łamiąc zasady ostrożności. Natomiast niedbalstwo zachodzi, jeżeli wykonawca nie ma w ogóle wyobrażenia co do możliwości wprowadzenia zamawiającego w błąd, choć przy dołożeniu należytej staranności powinien był skutek ten sobie wyobrazić”.

Podkreślić należy, że pojęcie należytej staranności implikuje element działania, podejmowania pewnych czynności, jakich można się spodziewać od uczestnika obrotu profesjonalnego.

Działania Wykonawcy z pewnością wpisują się, co najmniej, w definicję lekkomyślności i niedbalstwa, co przy wypełnieniu pozostałej normy przepisu skutkuje odrzuceniem oferty jako złożonej przez wykonawcę wykluczonego z udziału w postępowaniu.”.

Izba zważyła co następuje.

W pierwszej kolejności Izba wskazuje na treść przepisów ustawy Pzp, będących podstawą zarzutów odwołania w przedmiotowej sprawie.

art. 16 ustawy Pzp

Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:

- 1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;
- 2) przejrzysty;
- 3) proporcjonalny.

art. 109 ust. 1 pkt 10) ustawy Pzp

Z postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający może wykluczyć wykonawcę: który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

art. 128 ust. 1 i 4 ustawy Pzp

1. Jeżeli wykonawca nie złożył oświadczenia, o którym mowa w , podmiotowych środków dowodowych, innych dokumentów lub oświadczeń składanych w postępowaniu lub są one niekompletne lub zawierają błędy, zamawiający wzywa wykonawcę odpowiednio do ich złożenia, poprawienia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, chyba że:

- 1) wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo oferta wykonawcy podlegają odrzuceniu bez względu na ich złożenie, uzupełnienie lub poprawienie lub
- 2) zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania.

4. Zamawiający może żądać od wykonawców wyjaśnień dotyczących treści oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1, lub złożonych podmiotowych środków dowodowych lub innych dokumentów lub oświadczeń składanych w postępowaniu.

art. 226 ust. 1 pkt 2 lit a) ustawy Pzp

1. Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli:

2) została złożona przez wykonawcę:

a) podlegającego wykluczeniu z postępowania

art. 239 ust. 1 ustawy Pzp

1. Zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w dokumentach zamówienia.

art. 253 ust. 1 ustawy Pzp

1. Niezwłocznie po wyborze najkorzystniejszej oferty zamawiający informuje równocześnie wykonawców, którzy złożyli oferty, o:

1) wyborze najkorzystniejszej oferty, podając nazwę albo imię i nazwisko, siedzibę albo miejsce zamieszkania, jeżeli jest miejscem wykonywania działalności wykonawcy, którego ofertę wybrano, oraz nazwy albo imiona i nazwiska, siedziby albo miejsca zamieszkania, jeżeli są miejscami wykonywania działalności wykonawców, którzy złożyli oferty, a także punktację przyznaną ofertom w każdym kryterium oceny ofert i łączną punktację,

2) wykonawcach, których oferty zostały odrzucone

- podając uzasadnienie faktyczne i prawne.

Izba stwierdziła, że odwołanie podlegało oddaleniu z następujących powodów.

Ad zarzutu naruszenia art. 109 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 16 ustawy Pzp

Odwołujący wskazał, że przepis art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp ma charakter sankcyjny i może być zastosowany wyłącznie wtedy, gdy Zamawiający wykaze łącznie, że wykonawca: po pierwsze przedstawił informację wprowadzającą w błąd, po drugie informacja ta mogła mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane w postępowaniu, a po trzecie działanie wykonawcy było wynikiem co najmniej lekkomyślności lub niedbalstwa.

Odwołujący podniósł, że w niniejszej sprawie Zamawiający nie wykazał wszystkich wskazanych przesłanek.

Po pierwsze, materiał zgromadzony w sprawie prowadzi co najwyżej do wniosku, że pomiędzy stronami zaistniał spór co do tego, czy doświadczenie p. K.K. i p. K.B., oparte na zadaniu S-5, potwierdza wymagane 12 miesięcy robót prowadzonych przy zachowaniu ciągłości ruchu minimum w układzie 2+1. Nawet jeśli Zamawiający ostatecznie uznał, że warunek ten nie został wykazany w sposób wystarczający, nie oznacza to jeszcze automatycznie, że Odwołujący przedstawił informację wprowadzającą w błąd w rozumieniu art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp.

Po drugie, Zamawiający w ogóle nie wykazał w sposób wymagany ustawą elementu winy nieumyślnej po stronie Odwołującego. Z dokumentów sprawy wynika coś przeciwnego. Odwołujący nie zatajał problemu z wykazaniem dokładnych dat na zadaniu S-5. Wprost wskazał, że nie jest w stanie w wyznaczonym krótkim terminie pozyskać dokumentów pozwalających na udokumentowanie dokładnych dat, ponieważ pozostają one w dyspozycji GDDKiA Oddział w Poznaniu.

Po trzecie, zachowanie Odwołującego było transparentne i ostrożnościowe. Odwołujący nie poprzestał na polemice z ustaleniami Zamawiającego co do zadania S-5, lecz w tym samym piśmie złożył poprawiony wykaz osób i wskazał innych kandydatów, którzy – według treści poprawionego wykazu – mieli potwierdzać spełnianie warunku udziału w postępowaniu. Takie działanie nie odpowiada modelowi wykonawcy, który ukrywa wadliwość informacji lub świadomie dąży do wprowadzenia Zamawiającego w błąd, lecz modelowi wykonawcy, który – wobec zgłoszonych przez Zamawiającego wątpliwości – stara się usunąć spór co do spełniania warunku udziału.

Po czwarte, Zamawiający utożsamiał zakwestionowanie pierwotnie wskazanych osób z automatycznym powstaniem przesłanki wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp. Taka konstrukcja jest nieprawidłowa. Nie każdy przypadek pierwotnie błędnego lub niewystarczającego wykazania warunku udziału w postępowaniu jest kwalifikowanym wprowadzeniem w błąd. W przeciwnym razie instytucja uzupełniania i poprawiania podmiotowych środków dowodowych z art. 128 Pzp byłaby w praktyce pozbawiona znaczenia.

Po piąte, Zamawiający w istocie pominął fakt, że jeszcze przed wydaniem decyzji o wykluczeniu dysponował poprawionym wykazem osób. Skoro zatem przed podjęciem zaskarżonej czynności dysponował dokumentem, który co najmniej potencjalnie usuwał problem spełniania warunku udziału, to nie mógł poprzestać na stwierdzeniu, że pierwotnie wskazane osoby nie spełniały wymagań, i na tej wyłącznie podstawie zastosować sankcję z art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp.

W konsekwencji przyjęcie przez Zamawiającego, że w sprawie zachodzą przesłanki wykluczenia Odwołującego za wprowadzenie w błąd, należy uznać za przedwczesne i nieudowodnione.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie wskazał, że podczas badania spełnienia warunku udziału w postępowaniu powziął wątpliwości co do prawidłowości informacji zawartych w złożonym przez Odwołującego wykazie osób. W związku z czym na podstawie art. 128 ust. 4 ustawy Pzp, pismem z dnia 9 kwietnia 2026 r. wezwał Odwołującego do złożenia wyjaśnień w zakresie spełnienia warunku udziału w postępowaniu. W odpowiedzi z dnia 14 kwietnia 2026 r. Odwołujący nie przedstawił wyjaśnień potwierdzających prawidłowość informacji zawartych w pierwotnym wykazie osób. Nie wykazał również, że doświadczenie K.K. oraz K.B. odpowiada wymaganiom określonym

przez Zamawiającego. Zamiast tego przedłożył nowy wykaz osób, w którym wskazał J.W. oraz K.W., rezygnując tym samym z powoływania się na doświadczenie uprzednio wskazanych osób oraz wykazania prawidłowości uprzedniego wykazu. Jako przyczynę dokonania powyższej zmiany Odwołujący wskazał brak możliwości pozyskania w odpowiednim czasie informacji dotyczących doświadczenia K.K. oraz K.B..

Zamawiający wyjaśnił, że zgromadzony przez Zamawiającego materiał dowodowy potwierdził, że informacje zawarte w pierwotnie złożonym wykazie osób nie odpowiadały rzeczywistemu stanowi rzeczy. Wynika to zarówno z informacji uzyskanych od GDDKiA Oddział w Poznaniu, jak i z treści wyjaśnień złożonych przez Odwołującego. Zamawiający wyjaśnił, że ustalił, że doświadczenie wskazane przy osobach K.K. oraz K.B. nie potwierdzało spełnienia wymagań określonych w pkt 8.2.4.2 lit. e) IDW, gdyż zawiera nieprawdziwe informacje, stojące w sprzeczności z istniejącym stanem faktycznym.

W konsekwencji informacje zawarte w pierwotnym wykazie osób stanowiły informacje wprowadzające w błąd w rozumieniu art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. Istniała bowiem sprzeczność pomiędzy treścią informacji przedstawionych przez Odwołującego a rzeczywistym stanem faktycznym ustalonym przez Zamawiającego. Jednocześnie informacje te dotyczyły doświadczenia personelu wykonawcy, wskazanego w celu wykazania spełnienia warunku udziału w postępowaniu, a zatem mogły mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego. Nie budzi również wątpliwości, że przedstawienie powyższych informacji nastąpiło co najmniej w wyniku niedbalstwa Odwołującego. Informacje dotyczące doświadczenia personelu pozostają bowiem w sferze działalności wykonawcy i powinny zostać przez niego zweryfikowane przed ich przedstawieniem Zamawiającemu. Pomimo tego Odwołujący powołał się na doświadczenie, które – jak wykazała weryfikacja spełnienia warunku udziału w postępowaniu – nie odpowiadało rzeczywistemu zakresowi realizowanego zadania.

Zamawiający zaznaczył, że po otrzymaniu wezwania do wyjaśnień, Odwołujący nie podjął próby wykazania prawidłowości pierwotnie przedstawionych informacji. Przeciwnie, odstąpił od powoływania się na doświadczenie K.K. oraz K.B. i zastąpił je doświadczeniem innych osób. Okoliczność ta potwierdza, że informacje zawarte w pierwotnym wykazie nie zostały zweryfikowane z należytą starannością przed ich złożeniem. Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że w niniejszym postępowaniu ziszczyły się wszystkie przesłanki wykluczenia wykonawcy postępowania o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. Nie sposób przy tym zgodzić się z Odwołującym, jakoby Zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia oferty nie wykazał zaistnienia powyższych przesłanek. Zamawiający podniósł, że precyzyjnie wskazał, z jakich przyczyn przedstawiony pierwotnie wykaz osób wprowadzał w błąd – tj. wykazał, że wskazane w nim doświadczenie jest informacją nieprawdziwą i niezgodną ze stanem faktycznym ustalonym na podstawie informacji pozyskanych od GDDKiA Oddział w Poznaniu. Z uzasadnienia wykluczenia wprost wynika również, że działaniu Odwołującego można przypisać winę nieumyślną w postaci lekkomyślności lub niedbalstwa. Zamawiający, przywołując ugruntowane orzecznictwo Krajowej Izby Odwoławczej, zdefiniował te pojęcia, a następnie odniósł je do realiów sprawy, słusznie uznając, że Wykonawca uchybił miernikowi należytej staranności, jakiej oczekuje się od profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego. Odwołujący również błędnie wskazuje, jakoby w niniejszym postępowaniu zaistniał spór pomiędzy nim a Zamawiającym odnośnie wskazanego doświadczenia. Jak zostało to już w niniejszym piśmie wskazane, Zamawiający, powziąwszy uzasadnione wątpliwości na etapie badania wykazu osób, wezwał Wykonawcę do złożenia wyjaśnień w trybie art. 128 ust. 4 ustawy Pzp. Odwołujący zaniechał jednak merytorycznego odniesienia się do wezwania i nie podjął żadnej próby wyjaśnienia powstałych wątpliwości. Zamiast wyjaśnień przedłożył on nowy wykaz osób, co wprost dowodzi, że pierwotnie deklarowane doświadczenie było niemożliwe do obrony, zwłaszcza w kontekście przedstawienia go w Wykazie osób w jednoznacznym celu wykazania spełnienia warunku udziału w postępowaniu (posiadaniu przez określone osoby wymaganego przez Zamawiającego doświadczenia). Wbrew stanowisku Odwołującego, podanie nieprawdziwych informacji w pierwotnym oświadczeniu, przy jednoczesnym braku ich późniejszego wyjaśnienia, w pełni wyczerpuje hipotezę z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp i obligowało Zamawiającego do wykluczenia Wykonawcy. Dla ziszczenia się omawianej przesłanki bez znaczenia pozostaje fakt późniejszego przedłożenia nowego (poprawionego) wykazu osób. Prezentowane przez Odwołującego stanowisko – zmierzające do uznania, że późniejsza sanacja dokumentów zwalnia z odpowiedzialność za wcześniejsze wprowadzenie w błąd – stoi w rażącej sprzeczności z ugruntowaną linią orzecniczą Krajowej Izby Odwoławczej. Jak wskazano w wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 8 października 2024 r., sygn. akt KIO 3477/24: „Dla oceny, czy wykonawca przedstawił informację wprowadzającą w błąd w rozumieniu art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp bez znaczenia zatem jest, czy po jej przedstawieniu wykonawca przedstawił informację prawdziwą - zgodną z rzeczywistym stanem rzeczy”. Zamawiający podał, że tożsamy pogląd dominuje w orzecznictwie Sądu Zamówień Publicznych, który podkreśla obiektywny charakter wspomnianej sankcji, w tym zakresie Zamawiający wskazał, na wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie, z dnia 11 marca 2024 r., sygn. akt XXIII Zs 1/24. Mając na uwadze powyższe, w ocenie Zamawiającego należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki określone w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. Odwołujący przedstawił informacje wprowadzające w błąd, informacje te mogły mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez

Zamawiającego, a ich przedstawienie nastąpiło co najmniej w wyniku niedbalstwa. Zamawiający ponadto wskazuje, że Odwołujący nie tylko nie potwierdził prawidłowości informacji zawartych w pierwotnym wykazie osób na etapie składania wyjaśnień, lecz również nie podjął takiej próby w Odwołaniu. Odwołujący nie przedstawia argumentacji ani dowodów zmierzających do wykazania, że wskazane doświadczenie K.K. oraz K.B. rzeczywiście odpowiadało wymaganiom określonym przez Zamawiającego. Przeciwnie, argumentacja Odwołującego koncentruje się na twierdzeniu, że późniejsze przedłożenie nowego wykazu osób powinno wyeliminować skutki wynikające z informacji zawartych w pierwotnym wykazie. Stanowisko prezentowane przez Odwołującego w żaden sposób nie kwestionuje ustaleń Zamawiającego ani nie przedstawia dowodów na to, że doświadczenie wskazane w pierwotnym wykazie osób było prawdziwe. Okoliczność ta dodatkowo stanowi o prawidłowości ustaleń Zamawiającego, zgodnie z którymi informacje zawarte w pierwotnym wykazie osób były niezgodne z rzeczywistym stanem faktycznym i mogły wprowadzić Zamawiającego w błąd co do spełniania warunku udziału w postępowaniu. Mając na uwadze powyższe, zarzut Odwołującego dotyczący niewykazania przez Zamawiającego przesłanek zastosowania art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp należy uznać za bezzasadny w związku z czym nie zasługuje on na uwzględnienie.

Przystępujący argumentował, że w sferze okoliczności faktycznych całkowicie nietrafione jest stanowisko Odwołującego zmierzające do marginalizacji znaczenia faktu złożenia własnego, pierwszego i przez to jedynego wiążącego oświadczenia w zakresie spełnienia warunków udziału w postępowaniu pismem sygn. LFP/Z/4100/31/2026 z dnia 07.04.2026 r. wraz z załączonym do niego wykazem osób skierowanych przez Wykonawcę do realizacji zamówienia publicznego, który to wykaz należy uznawać za integralną część tegoż oświadczenia Odwołującego.

Przystępujący podniósł, że Odwołujący, jako podmiot profesjonalny, zobowiązany do zachowania standardów należytej staranności, był zobligowany do samodzielnej weryfikacji prawdziwości i kompletności doświadczenia wskazanych przez siebie specjalistów. Z uwagi na ten ciężar obowiązku zachowania należytej staranności brak tej weryfikacji, wyłącznie z tytułu obiektywnego stwierdzenia faktu braku wymaganego doświadczenia po stronie osób wskazanych na stanowisko Inżynierów zarządzania ruchem, tj. Pana K.K. oraz Pana K.B. ma charakter zawinienia obciążającego Odwołującego. Oświadczenie Odwołującego dotyczące doświadczenia tych osób nie stanowiło zatem, jak to ujęto w odwołaniu, „*sporu co do kwalifikacji*”, tylko obiektywnie zawierało informacje nieprawdziwe, które gdyby nie przeprowadzona przez Zamawiającego szczegółowa weryfikacja stanu faktycznego bezpodstawnie stałoby się potwierdzeniem spełnienia warunków udziału w postępowaniu, a zatem informacja ta mogła mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane w postępowaniu. Przystępujący podkreślił, że w tym zakresie zgromadzone przez Zamawiającego dokumenty z kontraktu pn. „*Budowa drogi ekspresowej S-5 Poznań-Wrocław odcinek Poznań (A2, w Głuchowo) – Wronczyn oraz dostawa sprzętu laboratoryjnego*” stoją w sprzeczności z treściami ujętymi w piśmie Odwołującego z dnia 14.04.2026 r. i przez to podważają deklarację Odwołującego co do spełnienia przez niego warunków udziału w postępowaniu. Przystępujący wskazał, że rozróżnienie, czy działanie Odwołującego polegające na przedstawieniu nieprawdziwej informacji, miało charakter niedbalstwa, czy też lekkomyślności ma znaczenie drugorzędne, gdyż każda z tych form zawinienia wypełnia przesłankę wprowadzenia w błąd Zamawiającego określoną w art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP. Udowodnienia wymagałoby jedynie niewystępująca w tym przepisie (art. 109 ust. 1 pkt 10) przesłanka umyślności. Wskazania wymaga, że podniesienie przez Odwołującego argumentacji dotyczącej braku możliwości terminowego wykazania doświadczenia ujawnionych w wykazie osób specjalistów z uwagi na brak dokumentacji źródłowej po stronie Odwołującego, przez pryzmat wspomnianego obowiązku dochowywania należytej staranności w obrocie profesjonalnym, również obciąża tegoż Wykonawcę i nie może być podstawą do zmiany treści oświadczenia i przedstawienia innego zestawu specjalistów. Co więcej podkreślenia wymaga, że pomimo upływu czasu Wykonawca w swoim Odwołaniu również nie przedstawił dowodów na posiadanie przez Pana K.K. oraz Pana K.B. wymaganego doświadczenia, tym samym potwierdzając prawidłowość oceny Zamawiającego.

Przystępujący wskazał, że Odwołujący najdalej w momencie składania podmiotowych środków dowodowych powinien dysponować kompletem informacji potwierdzających z jego strony prawdziwość składanych oświadczeń, w tym również w zakresie deklarowanego wykazu osób, tj. personelu który sam przewidział do realizacji danego zamówienia.

Przystępujący zaznaczył, że na przedstawioną powyżej interpretację dotyczącą przesłanek fakultatywnego wykluczenia wykonawców na mocy art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP, wskazuje ugruntowana linia orzecnicza KIO w tym zakresie, m.in. Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 14 marca 2022 r. KIO 375/22 – „*O ile działanie noszące cechy lekkomyślności lub niedbalstwa polegają na nieumyślności, a więc na niezamierzonym działaniu strony, o tyle działanie w sposób umyślny zamawiający musi danemu wykonawcy udowodnić.*”

W ocenie Izby, zarzut podlegał oddaleniu z następujących powodów.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że w treści zarzutu Odwołujący nie kwestionuje ustaleń faktycznych Zamawiającego, które legły u podstaw czynności wykluczenia Odwołującego i w konsekwencji odrzucenia jego oferty. Z uzasadnienia czynności z 21 maja 2026 r. wynika bowiem, że Zamawiający ustalił:

„Wykonawca oświadczył w Wykazie osób, a następnie potwierdził w treści złożonych wyjaśnień, że doświadczenie zdobyte przy realizacji wskazanego zadania potwierdza spełnienie wymagań Zamawiającego w odniesieniu do minimalnego - 12 miesięcznego czasu prowadzenia robót, przy zachowaniu ciągłości ruchu minimum w układzie 2+1. Jednak na podstawie pozyskanych z Oddziału GDDKiA w Poznaniu informacji wynika, iż:

1. W dniu 29.12.2018 r. organ nadzoru budowlanego wydał Decyzję pozwalającą na użytkowanie jedni lewej trasy głównej drogi ekspresowej S5 (jedna jezdnia, odc. O dł. 15,475 km) oraz jezdni prawej trasy głównej S5 (odc. o dł. 640 m) oraz łącznic węzła Mosina (Wronczyn). Zatwierdzona organizacja ruchu z dnia 21.12.2018 r. wraz z organizacją z dnia 08.01.2019 r. nie potwierdzają zachowania prowadzenia robót przy zachowaniu ciągłości minimum 2+1, oddana do ruchu jezdnia lewa ma dwa pasy ruchu, a jezdnia prawa nie została jeszcze wykonana.

2. W dniu 14.08.2019 r. została wydana klauzula zatwierdzenia projektu organizacji, która umożliwiła prace pod ruchem przy jednoczesnym utrzymaniu ciągłości prowadzonego ruchu w układzie 2+1, tj. udostępnienia do ruchu dwóch pasów jezdni prawej i jednego pasa lewej jezdni drogi ekspresowej S5 od węzła Poznań Zachód do węzła Mosina (Wronczyn), co w dniu 09.09.2019 r. potwierdził organ nadzoru budowlanego wydając Decyzję pozwalającą na użytkowanie jedni prawej trasy głównej drogi ekspresowej S5 (odc. o dł. 14,32 km).

3. W dniu 11.12.2019 r. organ nadzoru budowlanego wydał Decyzję pozwalającą na użytkowanie jedni prawej i lewej trasy głównej drogi ekspresowej S5 na połączeniu z sąsiadującą inwestycją (budowa S5 na odc. Wronczyn-Kościń). Tym samym roboty zostały zakończone i ruch został poprowadzony w układzie 2+2.

Mając powyższe na względzie Zamawiający stwierdził, że prowadzenie robót przy zachowaniu ciągłości minimum 2+1 obejmowało okres 09.09.2019 r. – 11.12.2019 r. (co stanowi około 3 miesiące) i nie potwierdza spełniania wymogu minimum 12 miesięcy doświadczenia w tym zakresie. Tym samym oświadczenie Wykonawcy jest nieprawdziwe i wprowadza Zamawiającego w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu, a co skutkuje wykluczeniem na podstawie art. 108 ust 1 pkt 10 ustawy Pzp.”.

Dostrzec należy, że w uzasadnieniu czynności Zamawiający powołał się na dwie okoliczności, z których wywiódł wprowadzenie w błąd, tj. złożenie wykazu osób, a następnie potwierdzenie doświadczenia osób w treści wyjaśnień z 14 kwietnia 2026 r. Rzeczywiście jest jak wskazał w uzasadnieniu zarzutu Odwołującego, że w wyjaśnieniach tych nie doszło wprost do potwierdzenia doświadczenia osób wskazanych w poz. 8 i 9 wykazu osób, ponieważ wykonawca zrobił „unik” wskazując, że nie jest w stanie podać dokładnych dat, w jakich osoby te wykonywały czynności wpisujące się w warunek i „z ostrożności” złożył kolejny wykaz osób, wskazując w to miejsce inne osoby. Zatem wykonawca wprost nie odniósł się w wyjaśnieniach do czasookresu wykonywanych czynności przez osoby wskazane w poz. 8 i 9 pierwotnego wykazu osób. Niemniej, jak zasadne wskazał Zamawiający, zarówno w treści uzasadnienia czynności z 21 maja 2026 r. jak i następnie w swoim stanowisku procesowym, Odwołujący złożył pierwotny wykaz osób w celu wykazania spełnienia warunku udziału w postępowaniu, a w jego treści w zakresie odnoszącym się do długości posiadanego przez te osoby doświadczenia, oświadczył wprost, że posiadają one „ponad 12 miesięcy doświadczenia” na wskazanym zadaniu. Zamawiający ustalił, że osoby te na tym zadaniu posiadają ok 3 miesiące doświadczenia, a Odwołujący tych ustaleń nie podważył, co zasadne dostrzegł Zamawiający w pkt 20 odpowiedzi na odwołanie.

W konsekwencji, w ocenie Izby, prawidłowo uznał Zamawiający, że momentem wprowadzenia w błąd było przedstawienie pierwotnego wykazu osób i bez znaczenia jest tutaj, że niezasadne w uzasadnieniu czynności Zamawiający podał, że informacje te zostały następnie potwierdzone w złożonych wyjaśnieniach. Gdyby bowiem Zamawiający opierał się tylko na treści wykazu osób i zaniechał jego dodatkowej weryfikacji (przy której Odwołujący nie okazał się pomocny), to miałby prawo wywieść, że Odwołujący wykazał spełnienie warunku. Podkreślić należy, że wykaz osób jest składany przez wykonawcę w celu wykazania spełnienia warunku udziału w postępowaniu. Zatem informacje podane w tym celu powinny być przez wykonawcę, który jest profesjonalistą, zweryfikowane już na etapie ich podawania w postępowaniu (w tym przypadku, na etapie złożenia pierwotnego wykazu osób). Nie jest prawidłowym przyjęcie, że w sytuacji gdy zamawiający poweźmie wątpliwości, czy ustali wprost, że przedstawione wykazie informacje nie wpisują się w warunek, to wówczas wykonawca uprawniony będzie do ich zmiany przez złożenie nowego wykazu. W sytuacji uznania, że doszło do przedstawienia informacji nieprawdziwych nie jest dopuszczalne ich zastąpienie informacjami prawdziwymi i jest to stanowisko jednolicie prezentowane w orzecznictwie Izby.

W uzasadnieniu zarzutu Odwołujący bardzo mocno akcentuje, że zachował transparentność, ponieważ na etapie składania wyjaśnień wskazał, że nie jest w stanie na tym etapie podać dokładnych dat odnoszących się do doświadczenia osób z poz. 8 i 9 pierwotnego wykazu. Jednak Odwołujący pomija, że już składając ten wykaz w postępowaniu powinien był zweryfikować doświadczenie tych osób w odniesieniu do brzmienia warunku udziału w postępowaniu. Zasadne więc wskazał Zamawiający w uzasadnieniu czynności z 21 maja 2026 r.: „Tym samym oświadczenie Wykonawcy jest nieprawdziwe i wprowadza Zamawiającego w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu, a co skutkuje wykluczeniem na podstawie art. 108 ust 1 pkt 10 ustawy Pzp.”. Ze złożonego wykazu osób wynika bowiem wprost, że wykonawca oświadczył, że osoby wskazane w poz.

8 i 9 posiadają ponad 12 miesięczne doświadczenie w odniesieniu do prowadzenia robót przy zachowaniu ciągłości minimum 2+1 co jak ustalił Zamawiający nie jest zgodne z prawdą, a Odwołujący tego ustalenia w treści zarzutu nie podważył. Następnie w wyjaśnieniach z 14 kwietnia 2026 r. Odwołujący w ocenie Izby co najmniej potwierdził, że składając pierwotny wykaz nie zweryfikował podanych w jego treści informacji odnoszących się do osób z poz. 8 i 9. Odnosząc się do argumentacji Odwołującego w której wskazuje on, że Zamawiający nie wykazał przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp odnoszącej się do winy nieumyślnej, Izba nie podzieliła tego stanowiska. Odwołujący swoje stanowisko wywodzi z faktu, że podał w treści wyjaśnień, że nie jest w stanie podać dokładnych dat, w jakich osoby wskazane w poz. 8 i 9 pierwotnego wykazu nabyły doświadczenie na wskazanym zadaniu, lecz Odwołujący zupełnie pomija, że już przedstawiając pierwotny wykaz osób dopuścił się czynu wpisującego się w przesłankę a art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, a w złożonych wyjaśnieniach tylko to potwierdził skoro przyznał, że nie zweryfikował tego doświadczenia na etapie składania wykazu. Gdyby bowiem do takiej weryfikacji ze strony Odwołującego na etapie sporządzania pierwotnego wykazu doszło, wówczas nie miałby on problemu z udzieleniem odpowiedzi na pytanie Zamawiającego, tj. z podaniem dat. Natomiast jak zasadne wskazał Zamawiający, Odwołujący nawet na etapie postępowania odwoławczego nie dążył do wykazania aby zdobyte przez osoby podane w poz. 8 i 9 pierwotnego wykazu doświadczenie wpisywało się w warunek. W uzasadnieniu czynności z 21 maja 2026 r. Zamawiający wskazał: „*Podkreślić należy, że pojęcie należytej staranności implikuje element działania, podejmowania pewnych czynności, jakich można się spodziewać od uczestnika obrotu profesjonalnego. Działania Wykonawcy z pewnością wpisują się, co najmniej, w definicję lekkomyślności i niedbalstwa, co przy wypełnieniu pozostałej normy przepisu skutkuje odrzuceniem oferty jako złożonej przez wykonawcę wykluczonego z udziału w postępowaniu.*”, co w ocenie Izby stanowi wystarczające w okolicznościach tej sprawy wykazanie przesłanki odnoszącej się do winy.

Wbrew stanowisku Odwołującego, nie mamy również w okolicznościach tej sprawy do czynienia z automatyzmem ze strony Zamawiającego. Orzekając w granicy zarzutu Izba nie miała podstaw aby uznać, że Zamawiający nie wykazał zasadności zastosowania tej podstawy wykluczenia. Jak wskazano wyżej Zamawiający nie zaniechał wykazania przesłanki winy, gdyż przedstawione uzasadnienie jest w ocenie Izby wystarczające. Zamawiający w uzasadnieniu czynności z 21 maja 2026 r. dokonał analizy i oceny okoliczności zaistniałego w postępowaniu stanu faktycznego, przypisał go do poszczególnych przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, stąd też nie może być mowy o automatyzmie. Z kolei Odwołujący w treści zarzutu nie podjął skutecznej polemiki z czynnością Zamawiającego.

W związku z powyższym zarzut podlegał oddaleniu.

Ad zarzutu naruszenia art. 128 ust. 1 i 4 ustawy Pzp

Odwołujący podniósł, że Zamawiający naruszył art. 128 ust. 1 Pzp, ponieważ po otrzymaniu od Odwołującego pisma z 14 kwietnia 2026 r. wraz z poprawionym wykazem osób nie zastosował przewidzianego ustawą mechanizmu sanacyjnego dla podmiotowych środków dowodowych, tj. nie wezwał wykonawcy do formalnego złożenia, poprawienia lub uzupełnienia dokumentu, lecz pominął ten dokument i od razu zastosował sankcję wykluczenia. Zamawiający wcześniej, pismem z 9 kwietnia 2026 r., zakwestionował zakres doświadczenia osób pierwotnie wskazanych na funkcję Inżyniera zarządzania ruchem i wezwał do wyjaśnień dotyczących zadania S-5. W odpowiedzi Odwołujący:

- 1) wskazał, że nie jest w stanie w krótkim terminie udokumentować dokładnych dat dotyczących zadania S-5,
- 2) a jednocześnie, w celu usunięcia wszelkich wątpliwości, przedłożył poprawiony wykaz osób, wskazując nowe kandydatury: J.W. oraz K.W..

Od tej chwili Zamawiający dysponował nowym dokumentem mającym wykazać spełnianie warunku udziału w postępowaniu. Jeżeli uznawał, że dokument ten nie może zostać od razu uwzględniony z przyczyn formalnych lub procesowych, powinien był uruchomić tryb z art. 128 ust. 1 Pzp. Tego jednak nie zrobił.

Wykaz osób złożony na potwierdzenie spełniania warunku udziału w postępowaniu stanowi podmiotowy środek dowodowy. Dotyczy on kwalifikacji wykonawcy, a nie treści oferty sensu stricto. Poprawiony wykaz osób:

- nie zmieniał ceny,
- nie zmieniał zakresu świadczenia,
- nie zmieniał terminu realizacji,
- nie ingerował w elementy podlegające porównaniu ofert.

Był więc dokumentem, do którego wprost znajduje zastosowanie art. 128 ust. 1 Pzp. Art. 128 ust. 1 Pzp dotyczy sytuacji, w której wykonawca:

- nie złożył podmiotowych środków dowodowych,
- złożył je w sposób niekompletny,
- albo złożył dokumenty zawierające błędy.

W takiej sytuacji zamawiający ma obowiązek skorzystać z mechanizmu sanacyjnego, chyba że zachodzi ustawowy wyjątek. W realiach tej sprawy, nawet gdyby przyjąć stanowisko najdalej korzystne dla Zamawiającego, tj. że poprawiony wykaz osób nie mógł zostać automatycznie uznany w ramach odpowiedzi na wezwanie do wyjaśnień, to i tak

Zamawiający powinien był potraktować go co najmniej jako sygnał, że wykonawca przedstawia nowy podmiotowy środek dowodowy wymagający formalnego procedowania w trybie art. 128 ust. 1 Pzp.

Tymczasem Zamawiający:

- nie wezwał do formalnego złożenia poprawionego wykazu,
- nie wezwał do jego poprawienia,
- nie wezwał do jego uzupełnienia,
- nie wskazał, że dokument jest bezskuteczny formalnie,
- nie podał, że został złożony w niewłaściwym trybie.

Zamiast tego całkowicie go pominął i wykluczył wykonawcę. Dodatkowo akcentujemy, że funkcja Inżyniera zarządzania ruchem nie była objęta kryteriami oceny ofert. Punktowane były wyłącznie funkcje Głównego Inspektora Nadzoru specjalności inżynierskiej drogowej oraz Głównego Specjalisty ds. rozliczeń. Oznacza to, że wskazanie nowych osób na funkcję Inżyniera zarządzania ruchem:

- nie prowadziło do zmiany oferty w części punktowanej,
- nie poprawiało pozycji konkurencyjnej Odwołującego,
- nie stanowiło niedopuszczalnej modyfikacji treści oferty po terminie jej złożenia.

Była to wyłącznie zmiana w obrębie dokumentu składanego na potwierdzenie spełnienia warunku udziału w postępowaniu, a więc klasyczna sytuacja objęta art. 128 ust. 1 Pzp. Naruszenie miało charakter istotny, ponieważ poprawiony wykaz obejmował kandydatury, które co najmniej wymagały merytorycznej weryfikacji pod kątem spełnienia warunku doświadczenia. Zamawiający zakończył badanie warunku udziału przedwcześnie, nie korzystając z ustawowego instrumentu sanacyjnego, mimo że dysponował dokumentem mogącym prowadzić do potwierdzenia spełnienia warunku.

Zamawiający naruszył art. 128 ust. 4 Pzp, ponieważ po otrzymaniu poprawionego wykazu osób nie przeprowadził żadnej rzeczywistej oceny wyjaśniającej dotyczącej treści tego dokumentu, mimo że przepis ten służy właśnie usunięciu wątpliwości odnoszących się do złożonych podmiotowych środków dowodowych. Sama sekwencja czynności wskazuje, że sprawa dotyczyła przede wszystkim wątpliwości co do zakresu doświadczenia osób pierwotnie wskazanych przez Odwołującego, w szczególności w zakresie realizacji robót na zadaniu S-5 pod ruchem i przy zachowaniu ciągłości ruchu minimum w układzie 2+1. Zamawiający pierwotnie sam wszczął procedurę wyjaśniającą, kierując do Odwołującego pismo z 9 kwietnia 2026 r. W odpowiedzi Odwołujący przedstawił nowy wykaz osób, który miał usunąć powstałe wątpliwości. W tej sytuacji Zamawiający powinien był co najmniej zbadać treść tego dokumentu i – jeżeli nadal miał zastrzeżenia – zwrócić się o dalsze wyjaśnienia dotyczące nowych kandydatur i zakresu ich doświadczenia. Zamiast tego nie odniósł się do dokumentu merytorycznie w ogóle. Art. 128 ust. 4 Pzp dotyczy etapu wyjaśniania treści już złożonych podmiotowych środków dowodowych. Jego funkcją jest umożliwienie zamawiającemu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych lub faktycznych dotyczących dokumentów, które znajdują się już w aktach postępowania. W tej sprawie poprawiony wykaz osób był właśnie takim dokumentem – złożonym i wymagającym oceny.

Jeżeli więc Zamawiający miał wątpliwości:

- czy doświadczenie J.W. odpowiada wymaganiom SWZ,
- czy doświadczenie K.W. odpowiada wymaganiom SWZ,
- czy wskazane zadania były realizowane przy zachowaniu ciągłości ruchu minimum w układzie 2+1,
- czy spełniona została wymagana długość doświadczenia i wartość robót, to właściwym instrumentem był właśnie art. 128 ust. 4 Pzp. Naruszenie polegało nie tyle na błędnej ocenie wyjaśnień, ile na całkowitym zaniechaniu procedury wyjaśniającej wobec dokumentu, który został złożony i który miał znaczenie dla oceny spełnienia warunku udziału w postępowaniu.

Zamawiający w uzasadnieniu czynności z 21 maja 2026 r.:

- nie odniósł się merytorycznie do kandydatur J.W. i K.W.,
- nie wskazał, że osoby te nie spełniają wymagań SWZ,
- nie przeanalizował danych dotyczących ich doświadczenia,
- nie zażądał wyjaśnień co do treści poprawionego wykazu,
- nie wyjaśnił, jaki status prawny przypisuje temu dokumentowi.

Takie postępowanie odwraca ustawową kolejność działań. Zamiast najpierw wyjaśnić wątpliwości dotyczące dokumentu podmiotowego, Zamawiający od razu sięgnął po środek eliminacyjny. W odniesieniu do art. 128 ust. 4 Pzp warto wyraźnie podkreślić, że poprawiony wykaz zawierał konkretne dane wymagające analizy.

Obejmował on:

- kandydaturę J.W. z 21-miesięcznym doświadczeniem na zadaniu „Dobudowa trzeciego pasa ruchu i wzmocnienie konstrukcji nawierzchni autostrady A2 na odcinku Poznań Zachód – Poznań Krzesiny”,
- kandydaturę K.W. z 51-miesięcznym doświadczeniem na zadaniu „Projekt i budowa drogi ekspresowej S7 na

odcinku Płońsk – Czosnów, Odcinek III od węzła Modlin do węzła Czosnów”.

Były to informacje, które przynajmniej wymagały zbadania i ewentualnego doprecyzowania. Pominięcie dokumentu bez uruchomienia mechanizmu wyjaśniającego oznacza, że Zamawiający w ogóle nie przeprowadził pełnej kwalifikacji podmiotowej na podstawie materiału zgromadzonego przed zakończeniem badania. Naruszenie art. 128 ust. 4 Pzp miało istotny wpływ na wynik postępowania, ponieważ pozbawiło Odwołującego możliwości wykazania – poprzez dalsze wyjaśnienia odnoszące się do treści poprawionego wykazu – że warunek udziału w postępowaniu został spełniony. Nie można wykluczyć, że prawidłowe zastosowanie art. 128 ust. 4 Pzp doprowadziłoby do uznania nowych kandydatur za odpowiadające wymaganiom SWZ.

Zamawiający wskazał, że informacje zawarte w pierwotnie złożonym wykazie osób stanowiły podstawę wykluczenia Odwołującego na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. W odpowiedzi na wezwanie do złożenia wyjaśnień z dnia 9 kwietnia 2026 r. Odwołujący nie podjął próby wykazania prawidłowości zakwestionowanych informacji, lecz przedłożył nowy wykaz osób, zawierający inne osoby niż wskazane pierwotnie.

W konsekwencji już na etapie oceny pierwotnego wykazu osób zaktualizowała się przesłanka wykluczenia Odwołującego z postępowania. Okoliczność ta miała charakter pierwotny i niezależny od treści później przedłożonego wykazu osób. Tym samym dalsza ocena nowego wykazu osób nie mogła prowadzić do usunięcia skutków wynikających z przedstawienia informacji wprowadzających w błąd w rozumieniu art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp.

Zamawiający podkreślił, że mechanizm określony w art. 128 ust. 1 ustawy Pzp służy uzupełnieniu lub poprawieniu podmiotowych środków dowodowych w celu wykazania spełnienia warunków udziału w postępowaniu albo braku podstaw wykluczenia. Nie może on natomiast prowadzić do naprawy sytuacji, w której wykonawca przedstawił informacje wprowadzające w błąd skutkujące aktualizacją przesłanki wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, w sytuacji, gdy została ona przewidziana w dokumentach zamówienia.

Przyjęcie stanowiska Odwołującego prowadziłoby w istocie do możliwości usunięcia skutków przedstawienia informacji wprowadzających w błąd poprzez późniejsze złożenie kolejnego wykazu osób, co pozostawałoby w sprzeczności z funkcją art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp (stanowiącej fakultatywną przesłankę wykluczenia) oraz ugruntowanym orzecnictwem.

W związku z powyższym Zamawiający nie był zobowiązany do prowadzenia dalszej procedury wyjaśniającej lub uzupełniającej w odniesieniu do nowo przedłożonego wykazu osób. Skoro bowiem Odwołujący podlegał wykluczeniu z postępowania, dalsza weryfikacja kolejnych podmiotowych środków dowodowych była bezprzedmiotowa. Mając powyższe na uwadze, zarzut naruszenia art. 128 ust. 1 ustawy Pzp jest całkowicie bezzasadny i powinien podlegać oddaleniu.

Zamawiający podkreślił, że Zamawiający skorzystał z uprawnienia przewidzianego w art. 128 ust. 4 ustawy Pzp, kierując do Odwołującego wezwanie z dnia 9 kwietnia 2026 r. do złożenia wyjaśnień dotyczących informacji zawartych w wykazie osób. Odwołujący nie przedstawił jednak wyjaśnień potwierdzających prawidłowość zakwestionowanych informacji, lecz przedłożył nowy wykaz osób zastępując pierwotnie wskazane osoby innymi osobami.

W związku z powyższym nie istniały podstawy do ponownego prowadzenia procedury wyjaśniającej w odniesieniu do nowo przedłożonego wykazu osób. Art. 128 ust. 4 ustawy Pzp nie nakłada na zamawiającego obowiązku wielokrotnego wzywania wykonawcy do składania wyjaśnień dotyczących kolejnych wersji podmiotowych środków dowodowych. Tym bardziej obowiązek taki nie może powstać w sytuacji, gdy wykonawca podlega już wykluczeniu z postępowania na podstawie odrębnej przesłanki.

Stanowisko prezentowane przez Odwołującego prowadziłoby w istocie do konieczności dalszego badania i wyjaśniania kolejnych dokumentów pomimo ziszczenia się przesłanki wykluczenia z postępowania. Takie rozumienie art. 128 ust. 4 ustawy Pzp nie znajduje oparcia ani w treści przepisu, ani w celu procedury wyjaśniającej przewidzianej przez ustawodawcę. Jak bowiem stanowi przepis art. 110 ust. 1 ustawy Pzp, Wykonawca może zostać wykluczony przez zamawiającego na każdym etapie postępowania o udzielenie zamówienia.

Przystępujący w swoim stanowisku pisemnym argumentował, że oświadczenie Odwołującego z dnia 07.04.2026 r. zawierające wskazanie w wykazie osób na stanowisko Inżynierów zarządzania ruchem Pana K.K. oraz Pana K.B. nie mieści się w żadnej ze wskazanych przesłanek art. 128 ust. 1 ustawy Pzp i w związku z powyższym przedmiotowy przepis nie znajduje w ogóle zastosowania. Przystępujący podkreślił, że środek dowodowy w formie wykazu osób został złożony, był kompletny i nie zawierał błędów, natomiast w wyniku weryfikacji Zamawiającego okazał się całkowicie nieprawdziwy. W związku z powyższymi wątpliwościami co do faktycznego doświadczenia tych specjalistów, prawidłową procedurą postępowania Zamawiającego było oparcie wezwania z dnia 9.04.2026 r. o art. 128 ust. 4 ustawy Pzp, tj. żądania wyjaśnień treści oświadczenia. Wyjaśnienia złożone przez Wykonawcę powinny zatem odnosić się do treści jego pierwotnego oświadczenia. Za nieprawidłowość sprzeczną z wymogami ustawy Pzp należy zatem uznać próbę zmiany, czy też złożenie nowego oświadczenia przez Lafrentz Polska w postaci tzw. poprawionego wykazu osób, z dnia 14.04.2026 r., w którym wskazano inne osoby do pełnienia funkcji Inżynierów zarządzania ruchem. Zamawiający nie tylko

nie miał obowiązku badania nowego wykazu osób, ale w związku z odrębnością procedury z art. 128 ust. 1 oraz art. 128 ust. 4, którą w swoim stanowisku Odwołujący konsekwentnie i z rozmysłem miesza, również nie miał do tego żadnych podstaw formalnych, a tym samym pominięcie tzw. poprawionego wykazu osób należy uznać za w pełni uprawnione.

Takie podejście potwierdzają wcześniejsze orzeczenia KIO w tym zakresie m.in. niedawny Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 10 marca 2026 r. KIO 294/26 – „*Złożenie przez wykonawcę dokumentu lub oświadczenia o nieprawdziwej treści ma charakter ostateczny i taki dokument nie może zostać uzupełniony na podstawie art. 128 Prawa zamówień publicznych. Art. 109 ust. 1 pkt 10) Prawa zamówień publicznych nakazuje wykluczenie wykonawcy, gdy wprowadził on w błąd zamawiającego nawet w wyniku zachowania nieumyślnego (lekkomyślność, niedbalstwo), w przeciwieństwie do dyspozycji pkt 8), wskazującego na konieczność zajścia celowego działania wykonawcy, zmierzającego do wprowadzenia w błąd lub rażącego niedbalstwa, wywołującego ten sam skutek. Przepis art. 109 ust. 1 pkt 10) ma zastosowanie nawet gdy wykonawca wprowadził zamawiającego w błąd nie mając takiego zamiaru lecz poprzez niedochowanie należytej staranności (niedbalstwa) czy lekkomyślności.*”

W ocenie Izby zarzuty są niezasadne i jako takie podlegają oddaleniu.

Zarzut naruszenia art. 128 ust. 1 ustawy Pzp Odwołujący wywodzi z okoliczności, że złożył w odpowiedzi na wezwanie w trybie art. 128 ust. 4 ustawy Pzp poprawiony wykaz osób, z którego Zamawiający mógł powziąć wiadomość, że Odwołujący dysponuje osobami, których doświadczenie wpisuje się w sporny warunek. Wobec tego Zamawiający zdaniem Odwołującego powinien był wezwać Odwołującego do uzupełnienia tego wykazu, ponieważ jest to dokument objęty dyspozycją art. 128 ust. 1 ustawy Pzp. W odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 128 ust. 4 ustawy Pzp Odwołujący argumentował, że jeśli Zamawiający miał wątpliwości co do wykazu osób złożonego wraz z wyjaśnieniami z 14 kwietnia 2026 r., powinien był wezwać Odwołującego do ich wyjaśnienia.

Jak wynika z powyższego Odwołujący powyższe naruszenia odnosi do nowego wykazu osób, który został przez niego złożony wraz z wyjaśnieniami z 14 kwietnia 2026 r. Jednak wobec potwierdzenia się prawidłowości czynności Zamawiającego z 21 maja 2026 r. odnoszącej się do wykluczenia Odwołującego i w konsekwencji odrzucenia jego oferty, zarzuty są niezasadne.

Izba nie podzieliła stanowiska Odwołującego z następujących powodów. Jak wynika z art. 128 ust. 1 ustawy Pzp jeżeli wykonawca nie złożył oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1 ustawy Pzp, podmiotowych środków dowodowych, innych dokumentów lub oświadczeń składanych w postępowaniu lub są one niekompletne lub zawierają błędy, zamawiający wzywa wykonawcę odpowiednio do ich złożenia, poprawienia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, chyba że wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo oferta wykonawcy podlegają odrzuceniu bez względu na ich złożenie, uzupełnienie lub poprawienie lub zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania. Zatem Zamawiający wzywa do złożenia, uzupełnienia lub poprawienia podmiotowych środków dowodowych jeżeli złożone są jako niekompletne lub zawierają błędy, natomiast Odwołujący nie wykazał, aby w okolicznościach tej sprawy ziściła się którakolwiek z ww. przesłanek. Podanie w wykazie informacji nieprawdziwych nie może być utożsamiane z uznaniem, że taki podmiotowy środek dowodowych zawiera błędy czy jest niekompletny. W konsekwencji Zamawiający, który uznał, że Odwołujący składając w tym postępowaniu pierwotny wykaz osób oświadczył nieprawdę, nie miał podstaw, aby wzywać Odwołującego do uzupełnienia tego podmiotowego środka dowodowego. Informacji podanych przez Odwołującego, które nie odpowiadają rzeczywistości, nie można uznać za błąd, lecz są oświadczeniem nieprawdy, ukierunkowanym na wprowadzenie w błąd Zamawiającego, w celu uzyskania zamówienia. W takim przypadku zdaniem składu orzekającego, Zamawiający nie mógł skorzystać z art. 128 ust. 1 ustawy Pzp, tj. wezwać Odwołującego do złożenia prawidłowych podmiotowych środków dowodowych. Skoro nie można było zastąpić pierwotnego wykazu nowym wykazem z 14 kwietnia 2026 r. Zamawiający nie miał również podstaw do zastosowania dyspozycji art. 128 ust. 4 ustawy Pzp w odniesieniu do wykazu z 14 kwietnia 2026 r.

Ad zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 2 lit a) ustawy Pzp

Odwołujący wskazał, że odrzucenie oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp miało w niniejszej sprawie charakter wyłącznie wtórny i pochodny wobec uprzedniego, wadliwego przyjęcia przez Zamawiającego, że wobec Odwołującego zachodzi podstawa wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp. Sam Zamawiający w informacji z dnia 21 maja 2026 r. wprost wskazał, że oferta nr 7 złożona przez Lafrentz Polska Sp. z o.o. podlega odrzuceniu „*ponieważ została złożona przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z postępowania*”. Oznacza to, że czynność odrzucenia nie opierała się na żadnej samodzielnej, odrębnej wadzie oferty, lecz była prostą konsekwencją wcześniejszego uznania, że Odwołujący powinien zostać wyeliminowany z postępowania. Skoro jednak – jak wykazano w ramach zarzutu nr 1 – Zamawiający nie udowodnił ustawowych przesłanek zastosowania art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp, to upadła również podstawa prawna odrzucenia oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp. Przepis ten może znaleźć zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy wykonawca rzeczywiście podlega wykluczeniu z postępowania. Nie może on natomiast stanowić błędnej lub przedwczesnej czynności wykluczenia ani służyć jako automatyczna „*następcza*” podstawa eliminacji oferty w sytuacji, gdy sam status wykonawcy jako podlegającego wykluczeniu nie został ustalony zgodnie z ustawą. Wadliwość

czynności wykluczenia przesądza zatem o wadliwości czynności odrzucenia, ponieważ między obiema czynnościami w realiach tej sprawy zachodzi pełna zależność funkcjonalna i prawna. Niezależnie od powyższego, odrzucenie oferty było niezgodne z ustawą również dlatego, że zostało dokonane z pominięciem niewyczerpanej jeszcze procedury badania podmiotowych środków dowodowych. W dacie podejmowania zaskarżonej czynności Zamawiający dysponował nie tylko pierwotnym wykazem osób i własną oceną zadania S-5, lecz także poprawionym wykazem osób złożonym przez Odwołującego w dniu 14 kwietnia 2026 r., obejmującym kandydatury J.W. i K.W.. Dokument ten służył wykazaniu spełnienia warunku udziału w postępowaniu i wymagał merytorycznej oceny albo co najmniej formalnego uruchomienia trybu z art. 128 ust. 1 Pzp. Skoro Zamawiający całkowicie pominął ten dokument, to nie można uznać, że procedura kwalifikacji podmiotowej Odwołującego została prawidłowo zakończona. Tym samym nie istniał jeszcze stan rzeczy uzasadniający definitywne odrzucenie oferty. W tym kontekście należy stanowczo podkreślić, że art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp nie może być stosowany w sposób automatyczny, tj. z pominięciem wcześniejszego i prawidłowego zbadania, czy wykonawca rzeczywiście nie wykazał spełniania warunków udziału oraz czy zostały wyczerpane ustawowe instrumenty służące wyjaśnieniu, poprawieniu lub uzupełnieniu dokumentów podmiotowych. Nawet przy przyjęciu – wyłącznie hipotetycznie i z daleko posuniętej ostrożności – że doświadczenie osób pierwotnie wskazanych przez Odwołującego na zadaniu S-5 nie było wystarczające, okoliczność ta nie uprawniała jeszcze Zamawiającego do natychmiastowego odrzucenia oferty. Taka sytuacja mogła co najwyżej uzasadniać dalsze prowadzenie procedury badania dokumentów podmiotowych, w szczególności z uwzględnieniem poprawionego wykazu osób albo z zastosowaniem art. 128 ust. 1 Pzp. Wadliwość zaskarżonej czynności wynika także z błędnego utożsamienia dokumentów podmiotowych z treścią oferty. W sprawie nie chodziło o zmianę zakresu świadczenia, ceny, terminu realizacji ani żadnego innego elementu materialnej treści oferty. Spór dotyczył wyłącznie wykazania warunku udziału w postępowaniu w zakresie dysponowania personelem. Co więcej, z dokumentacji wynika, że funkcja Inżyniera zarządzania ruchem nie była objęta kryteriami oceny ofert, a więc wskazanie nowych kandydatów w poprawionym wykazie osób nie prowadziło do modyfikacji oferty w części podlegającej punktacji. Tym bardziej nie było podstaw, aby z pominięciem oceny tego dokumentu definitywnie eliminować ofertę Odwołującego z postępowania. Nie bez znaczenia pozostaje również sposób uzasadnienia czynności Zamawiającego. Uzasadnienie odrzucenia oferty nie zawiera żadnego samodzielnego wywodu prawnego, który wskazywałby na odrębną przyczynę odrzucenia niezależną od rzekomego wykluczenia Odwołującego. Zamawiający nie twierdził, że oferta była niezgodna z warunkami zamówienia, niekompletna w zakresie treści oferty ani obciążona inną wadą skutkującą odrzuceniem. Przeciwnie, z treści pisma wynika jednoznacznie, że jedyną przyczyną odrzucenia było uprzednie zakwalifikowanie Odwołującego jako wykonawcy podlegającego wykluczeniu. Jeżeli zatem kwalifikacja ta była wadliwa, to nie sposób utrzymać w mocy również samego odrzucenia oferty. Zaskarżona czynność jest także przedwczesna. W dacie jej podjęcia Zamawiający nie rozstrzygnął bowiem w sposób zgodny z ustawą, czy poprawiony wykaz osób potwierdza spełnianie warunku udziału, czy dokument ten wymagał wezwania w trybie art. 128 ust. 1 Pzp, ani czy w ogóle istnieją podstawy do odmowy jego uwzględnienia. Pominięcie tych kwestii oznacza, że Zamawiający zakończył procedurę kwalifikacji podmiotowej przed jej rzeczywistym wyczerpaniem, a następnie wyciągnął wobec Odwołującego najbardziej dolegliwe skutki procesowe. Takie działanie pozostaje sprzeczne nie tylko z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp, ale również z zasadami proporcjonalności, przejrzystości i równego traktowania wykonawców. W rezultacie odrzucenie oferty Odwołującego nie może się ostać. Jeżeli bowiem brak było podstaw do wykluczenia Odwołującego na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp, a nadto Zamawiający nie przeprowadził prawidłowo procedury badania podmiotowych środków dowodowych, w szczególności przez pominięcie poprawionego wykazu osób z dnia 14 kwietnia 2026 r., to nie zostały spełnione przesłanki zastosowania art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp. Odrzucenie oferty miało więc charakter nie tylko pochodny wobec wadliwego wykluczenia, ale także samoistnie przedwczesny i niezgodny z ustawą. Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie argumentował, że w stosunku do Odwołującego ziszcza się fakultatywna przesłanka wykluczenia określona w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, przewidziana przez Zamawiającego w pkt 9.2 ppkt 10 IDW. Tym samym Odwołujący podlegał wykluczeniu z postępowania. Konsekwencją ustalenia, że wykonawca podlega wykluczeniu z postępowania, jest obowiązek odrzucenia jego oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy Pzp.

Zamawiający nie dysponuje w tym zakresie swobodą decyzyjną, lecz jest zobowiązany do zastosowania niniejszego przepisu. Chybione jest przy tym twierdzenie Odwołującego, jakoby do odrzucenia jego oferty doszło pomimo niewyczerpania procedury badania podmiotowych środków dowodowych. Jak wskazano we wcześniejszej części pisma, Zamawiający skorzystał z procedury przewidzianej w art. 128 ust. 4 ustawy Pzp, wzywając Odwołującego do złożenia wyjaśnień dotyczących informacji zawartych w wykazie osób. Odwołujący nie wykazał jednak prawidłowości zakwestionowanych informacji, lecz przedłożył nowy wykaz osób zawierający inne osoby niż wskazane pierwotnie. W konsekwencji już na podstawie pierwotnie złożonego wykazu osób oraz wyjaśnień złożonych przez Odwołującego zaktualizowała się przesłanka wykluczenia określona w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. W tej sytuacji dalsze badanie kolejnych podmiotowych środków dowodowych nie mogło prowadzić do usunięcia skutków wynikających z

przedstawienia informacji wprowadzających w błąd. Nie można również zgodzić się ze stanowiskiem Odwołującego, zgodnie z którym okoliczność, że wykaz osób stanowi podmiotowy środek dowodowy służący wykazaniu spełnienia warunku udziału w postępowaniu, wyłącza możliwość odrzucenia oferty. Przeciwnie, właśnie w odniesieniu do tego dokumentu Odwołujący przedstawił informacje wprowadzające w błąd dotyczące doświadczenia personelu skierowanego do realizacji zamówienia. Informacje te mogły mieć istotny wpływ na ocenę spełniania warunków udziału w postępowaniu, a tym samym doprowadziły do ziszczenia się przesłanki wykluczenia określonej w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. Przyjęcie stanowiska prezentowanego przez Odwołującego prowadziłooby w praktyce do pozbawienia skuteczności art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp w każdym przypadku, gdy informacja wprowadzająca w błąd zostałaby zawarta w podmiotowym środku dowodowym. Taka wykładnia pozostawałaby w oczywistej sprzeczności z celem tego przepisu oraz podstawowymi zasadami udzielania zamówień publicznych, w szczególności zasadą równego traktowania wykonawców, przejrzystości i uczciwej konkurencji.

Przystępujący w swoim stanowisku pisemnym wskazał, że Zamawiający poprawnie zastosował jako podstawę odrzucenia oferty art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a), jako konsekwencję wykluczenia Odwołującego w oparciu o Art. 109 ust. 1 pkt 10) PZP. W uzasadnieniu przedmiotowego odrzucenia wskazał okoliczności faktyczne tj. wykazał w oparciu o pozyskane dokumenty kontraktu pn. „Budowa drogi ekspresowej S-5 Poznań-Wrocław odcinek Poznań (A2, w. Głuchowo) – Wronczyn oraz dostawa sprzętu laboratoryjnego”, brak prawdziwości wymaganego, jako warunek udziału w postępowaniu, doświadczenia Inżynierów zarządzania ruchem, tj. Pana K.K. oraz Pana K.B.. Jak wskazano we wcześniejszej części argumentacji konsekwencją zastosowania art. 128 ust. 4 ustawy PZP było pominięcie badania tzw. poprawionego wykazu osób, jako dokumentu stanowiącego nowe oświadczenie Odwołującego zamiast poprawnych wyjaśnień. Konsekwencją wykazania braku prawdziwości tych okoliczności faktycznych zawartych w jedynym wiążącym, tj. pierwszym oświadczeniu Odwołującego było zastosowanie przywołanych na wstępie podstaw odrzucenia oferty Lafrentz Polska oraz prawidłowość wyboru oferty Zgłaszającego przystąpienie – BUICH.

W ocenie Izby, wobec ustalenia prawidłowości czynności wykluczenia Odwołującego na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, odrzucenie jego oferty było konsekwencją tej czynności i jako takie również musi zostać uznane za prawidłowe. W związku z powyższym zarzut podlegał oddaleniu jako niezasadny.

Ad zarzutu naruszenia art. 239 ust. 1 ustawy Pzp

Odwołujący wskazał, że wybór oferty najkorzystniejszej dokonany przez Zamawiającego w dniu 21 maja 2026 r. jest wadliwy, ponieważ został oparty na nieprawidłowo zawężonym kręgu ofert podlegających ocenie. Odwołujący przekonywał, że Zamawiający dokonał wyboru oferty najkorzystniejszej dopiero po wcześniejszym wykluczeniu Odwołującego z postępowania oraz odrzuceniu jego oferty, podczas gdy – jak wykazano w ramach zarzutów nr 1–3 – obie te czynności zostały podjęte z naruszeniem ustawy Pzp. W konsekwencji wybór oferty najkorzystniejszej nie był rezultatem prawidłowo przeprowadzonej procedury badania i oceny ofert, lecz następstwem wcześniejszego, bezprawnego wyeliminowania oferty, która powinna była nadal uczestniczyć w postępowaniu i podlegać dalszej kwalifikacji oraz ocenie. Art. 239 ust. 1 Pzp wymaga, aby zamawiający dokonał wyboru oferty najkorzystniejszej spośród ofert niepodlegających odrzuceniu, po przeprowadzeniu ich badania i oceny zgodnie z ustawą oraz dokumentami zamówienia. Przepis ten zakłada więc, że etap wyboru oferty jest końcowym ogniwem sekwencji czynności podejmowanych zgodnie z prawem, a nie instrumentem utrwalającym skutki wcześniejszych błędów proceduralnych lub materialnoprawnych. Jeżeli zatem oferta Odwołującego została wyeliminowana z postępowania z naruszeniem art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp, art. 128 ust. 1 i 4 Pzp oraz art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp, to siłą rzeczy późniejszy wybór oferty najkorzystniejszej został dokonany z naruszeniem art. 239 ust. 1 Pzp, ponieważ nastąpił bez uwzględnienia pełnego i prawidłowo ustalonego zbioru ofert podlegających ocenie. Naruszenie to miało charakter bezpośredni i istotny dla wyniku postępowania. Z akt sprawy wynika bowiem, że Odwołujący złożył ofertę z najniższą ceną – 10 742 604,75 zł brutto. Oznacza to, że po unieważnieniu czynności wykluczenia i odrzucenia oferty Odwołującego oraz po prawidłowym przeprowadzeniu kwalifikacji podmiotowej, oferta Odwołującego realnie może zostać uznana za najkorzystniejszą. Nie chodzi zatem o uchybienie o charakterze wyłącznie formalnym lub pozbawione praktycznego znaczenia, lecz o naruszenie, które mogło przesądzić o wyniku całego postępowania i doprowadzić do wyboru innego wykonawcy zamiast podmiotu, którego oferta – po przeprowadzeniu zgodnej z ustawą procedury – mogłaby uzyskać zamówienie. Związek między wcześniejszymi naruszeniami a wadliwością wyboru oferty najkorzystniejszej ma w tej sprawie charakter ścisły. Zamawiający nie wykazał skutecznie, że Odwołujący podlega wykluczeniu za wprowadzenie w błąd, nie ocenił merytorycznie poprawionego wykazu osób z dnia 14 kwietnia 2026 r., nie zastosował art. 128 ust. 1 Pzp, mimo że co najmniej rozważał niewystarczalność pierwotnego wykazu osób, a następnie odrzucił ofertę Odwołującego wyłącznie jako konsekwencję rzekomego wykluczenia. Skoro więc każda z tych czynności obciążona jest wadą, to wybór oferty najkorzystniejszej – dokonany z pominięciem oferty Odwołującego – również nie może zostać uznany za zgodny z prawem. Należy przy tym podkreślić, że wybór oferty najkorzystniejszej nie może zostać utrzymany tylko dlatego, że formalnie nastąpił po zakończeniu czynności badania ofert. Dla zgodności z art. 239 ust. 1 Pzp nie wystarcza bowiem

samo zachowanie sekwencji czasowej. Konieczne jest jeszcze to, aby wcześniejsze czynności kwalifikacyjne i eliminacyjne były przeprowadzone prawidłowo. Zamawiający nie może skutecznie wybrać oferty najkorzystniejszej, jeżeli przed tym wyborem bezprawnie usunął z postępowania ofertę konkurencyjną, zwłaszcza taką, która miała realną szansę na uzyskanie zamówienia. W takim przypadku wada wcześniejszego etapu przenosi się bezpośrednio na wadliwość czynności końcowej. Zaskarżony wybór narusza również zasady określone w art. 16 pkt 1–3 Pzp.

Po pierwsze, doszło do naruszenia zasady równego traktowania wykonawców i zachowania uczciwej konkurencji. Odwołujący wskazał, że został pozbawiony możliwości dalszego udziału w postępowaniu nie dlatego, że w sposób definitywny i prawidłowo ustalony nie spełniał warunku udziału, lecz dlatego, że Zamawiający pominął poprawiony wykaz osób i przedwcześnie zastosował sankcję wykluczenia. Tym samym Odwołujący nie był traktowany na równych zasadach z innymi wykonawcami, ponieważ nie umożliwiono mu skorzystania z instrumentów ustawowo przewidzianych dla weryfikacji podmiotowych środków dowodowych. Po drugie, doszło do naruszenia zasady proporcjonalności. Zamawiający sięgnął po najbardziej dolegliwy środek procesowy – wykluczenie wykonawcy, odrzucenie jego oferty i w konsekwencji pominięcie jej przy wyborze oferty najkorzystniejszej – mimo że w toku postępowania dysponował mniej restrykcyjnymi i ustawowo przewidzianymi instrumentami działania. W sytuacji, w której wykonawca jeszcze przed zakończeniem badania podmiotowego składa poprawiony wykaz osób, wskazuje nowych kandydatów i w ten sposób podejmuje próbę usunięcia wątpliwości co do spełniania warunku udziału, zastosowanie od razu sankcji eliminacyjnej jest środkiem nadmiernym. Proporcjonalność wymagała w pierwszej kolejności oceny tego dokumentu, a co najmniej uruchomienia trybu z art. 128 ust. 1 Pzp, nie zaś natychmiastowego definitywnego usunięcia oferty z postępowania. Po trzecie, doszło do naruszenia zasady przejrzystości. Uzasadnienie czynności Zamawiającego nie wyjaśnia bowiem w sposób pełny, dlaczego poprawiony wykaz osób został w praktyce pominięty i dlaczego mimo jego złożenia Zamawiający uznał, że może przejść bezpośrednio do wykluczenia Odwołującego, odrzucenia jego oferty i wyboru innej oferty jako najkorzystniejszej. Brak jasnego odniesienia się do tego dokumentu powoduje, że nie sposób zweryfikować, czy Zamawiający rzeczywiście przeprowadził pełną i rzetelną analizę spełniania warunków udziału przez Odwołującego. Taki sposób procedowania pozostaje nie do pogodzenia z wymaganiami transparentności postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. W niniejszej sprawie szczególne znaczenie ma również to, że poprawiony wykaz osób dotyczył wyłącznie sfery podmiotowej, a nie treści oferty ocenianej punktowo. Z dokumentacji odwołania wynika, że nowi kandydaci wskazani przez Odwołującego odnosili się do warunku udziału w postępowaniu, nie zaś do elementów oferty wpływających na jej ocenę w kryteriach. Oznacza to, że uwzględnienie tego dokumentu albo wezwanie do jego formalnego złożenia nie prowadziłoby do naruszenia zasad konkurencji ani do niedopuszczalnej zmiany oferty po terminie jej złożenia. Przeciwnie, stanowiłoby realizację ustawowego modelu badania kwalifikacji podmiotowej wykonawcy. Skoro Zamawiający zaniechał tej ścieżki i mimo to dokonał wyboru innej oferty, to wynik postępowania został ukształtowany na podstawie niepełnego i wadliwego materiału.

W praktyce oznacza to, że wybór oferty najkorzystniejszej został dokonany przedwcześnie. Zamawiający najpierw powinien był w sposób zgodny z ustawą rozstrzygnąć, czy Odwołujący podlega wykluczeniu, czy poprawiony wykaz osób może zostać uwzględniony, ewentualnie czy zachodzi potrzeba wezwania z art. 128 ust. 1 Pzp, a dopiero po prawidłowym zakończeniu tego etapu – przystąpić do wyboru oferty najkorzystniejszej. Pominięcie tych czynności sprawia, że wybór dokonany 21 maja 2026 r. nie jest rezultatem legalnej i kompletnej procedury oceny ofert, lecz następstwem błędnego zamknięcia udziału Odwołującego w postępowaniu. W konsekwencji zarzut naruszenia art. 239 ust. 1 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1–3 Pzp jest w pełni zasadny. Wskutek bezprawnego wykluczenia Odwołującego i odrzucenia jego oferty Zamawiający dokonał wyboru oferty najkorzystniejszej z pominięciem oferty, która powinna była nadal podlegać badaniu i ocenie. Uchylenie czynności wykluczenia i odrzucenia oferty musi zatem prowadzić również do unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz do powtórzenia badania i oceny ofert z uwzględnieniem oferty Odwołującego.

Zamawiający wskazał, że niniejszy zarzut ma charakter wynikowy względem pozostałych zarzutów Odwołania. Wobec Odwołującego ziszcza się przesłanka wykluczenia określona w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, co skutkowało obowiązkiem odrzucenia jego oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy Pzp. W konsekwencji oferta Odwołującego nie mogła zostać wybrana jako najkorzystniejsza w niniejszym postępowaniu. Zamawiający był zobowiązany do dokonania wyboru najkorzystniejszej oferty spośród ofert wykonawców niepodlegających wykluczeniu z postępowania. W tych okolicznościach Zamawiający prawidłowo dokonał oceny ofert oraz wyboru oferty wykonawcy Biuro Usług Inwestycyjnych Ciechański & Haładaj Sp.j. jako oferty najkorzystniejszej w rozumieniu art. 239 ust. 1 ustawy Pzp. Wybór ten stanowił konsekwencję prawidłowo przeprowadzonej oceny podmiotowej wykonawców oraz oceny ofert. Chybione jest również twierdzenie Odwołującego, jakoby wadliwość wyboru oferty najkorzystniejszej wynikała z pominięcia przez Zamawiającego poprawionego wykazu osób. Jak wskazano wcześniej, wobec ziszczenia się przesłanki wykluczenia określonej w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp dalsza weryfikacja kolejnych wersji podmiotowych środków dowodowych była bezprzedmiotowa i nie mogła prowadzić do usunięcia skutków wynikających z

przedstawienia informacji wprowadzających w błąd.

Zamawiający również podkreślił, że w uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego Zamawiający w sposób jednoznaczny wskazał podstawę faktyczną i prawną podjętej decyzji, tj. ziszczenie się przesłanek określonych w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. Uzasadnienie dodatkowo zawierało opis okoliczności faktycznych, które doprowadziły do zastosowania tej podstawy wykluczenia. W wyniku czego Zamawiający nie był zobowiązany do prowadzenia dalszej analizy kolejnych wersji podmiotowych środków dowodowych składanych przez Odwołującego oraz do informowania o tym Wykonawcy.

Mając powyższe na uwadze, zdaniem Zamawiającego dokonał on wyboru oferty najkorzystniejszej zgodnie z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp oraz z poszanowaniem zasad określonych w art. 16 ustawy Pzp. W konsekwencji zarzut Odwołującego należy uznać za bezzasadny.

W ocenie Izby zarzut jest niezasadny i jako taki podlegał oddaleniu. Zarzut jest skonstruowany w oparciu o tezę o naruszeniu przez Zamawiającego art. 109 ust. 1 pkt 10, art. 226 ust. 1 pkt 2 lit a) i art. 128 ust. 1 i 4 ustawy Pzp, co – jak wynika z treści tego uzasadnienia podanej wyżej – mając na uwadze granice zarzutu, nie miało miejsca w tym postępowaniu.

Ad zarzutu naruszenia art. 253 ust. 1 ustawy Pzp

Odwołujący wskazał, że Zamawiający naruszył art. 253 ust. 1 Pzp, ponieważ przekazane Odwołującemu w dniu 21 maja 2026 r. uzasadnienie czynności nie spełnia ustawowego standardu pełnej, jasnej i weryfikowalnej informacji o podstawach faktycznych i prawnych podjętych rozstrzygnięć. Obowiązek wynikający z art. 253 ust. 1 Pzp nie ogranicza się do samego zakomunikowania wyniku czynności Zamawiającego ani do przedstawienia jedynie tej części argumentacji, która uzasadnia z góry przyjętą tezę o wykluczeniu wykonawcy. Uzasadnienie powinno w sposób kompletny ujawniać tok rozumowania Zamawiającego, wskazywać wszystkie istotne okoliczności faktyczne, wyjaśniać znaczenie złożonych przez wykonawcę dokumentów oraz umożliwiać wykonawcy i Izbie rzeczywistą kontrolę legalności dokonanych czynności. W niniejszej sprawie standard ten nie został zachowany. Z dokumentacji wynika, że Zamawiający szczegółowo przedstawił własną ocenę doświadczenia p. K.K. i p. K.B. na zadaniu „Budowa drogi ekspresowej S-5 Poznań–Wrocław odcinek Poznań (A2, w. Głuchowo) – Wronczyn”, opierając się na ustaleniach, zgodnie z którymi roboty przy zachowaniu ciągłości ruchu minimum w układzie 2+1 miały być prowadzone jedynie od 9 września 2019 r. do 11 grudnia 2019 r. Jednocześnie jednak Zamawiający nie odniósł się merytorycznie do poprawionego wykazu osób złożonego przez Odwołującego wraz z pismem z dnia 14 kwietnia 2026 r., mimo że dokument ten znajdował się w aktach sprawy i pozostawał bezpośrednio relewantny dla oceny spełniania warunku udziału w postępowaniu. To pominięcie ma charakter zasadniczy, a nie uboczny. Poprawiony wykaz osób nie był dokumentem irrelevantnym ani wyłącznie polemicznym stanowiskiem procesowym Odwołującego, lecz nowym podmiotowym środkiem dowodowym, w którym Odwołujący wskazał na stanowiska Inżynierów zarządzania ruchem p. J.W. oraz p. K.W.. Skoro więc Zamawiający, przed podjęciem decyzji o wykluczeniu i odrzuceniu oferty, dysponował dokumentem mającym usuwać zgłoszone wcześniej wątpliwości co do spełniania warunku udziału, to art. 253 ust. 1 Pzp wymagał, aby w uzasadnieniu czynności jednoznacznie wyjaśnić, jaki skutek prawny przypisuje temu dokumentowi i dlaczego nie uwzględnił go przy ocenie sytuacji podmiotowej Odwołującego. Tymczasem w uzasadnieniu przekazanym Odwołującemu brak odpowiedzi na podstawowe pytania, od których zależy możliwość kontroli prawidłowości zaskarżonych czynności. W szczególności Zamawiający nie wyjaśnił: 1. czy w ogóle przeprowadził merytoryczne badanie kandydatur J.W. i K.W., 2. czy uznał poprawiony wykaz osób za dokument skutecznie złożony, 3. czy uznał ten dokument za bezskuteczny, a jeżeli tak – to z jakiej konkretnej przyczyny prawnej, 4. czy przyjął, że dokument nie mógł zostać uwzględniony z uwagi na rzekome wcześniejsze wprowadzenie w błąd, 5. dlaczego nie zastosował art. 128 ust. 1 Pzp, jeżeli uważał, że poprawiony wykaz nie mógł zostać bezpośrednio oceniony albo wymagał formalnego uzupełnienia, 6. czy i w jaki sposób pominięcie poprawionego wykazu osób wpłynęło na decyzję o wykluczeniu oraz odrzuceniu oferty. Brak stanowiska Zamawiającego w tych kwestiach oznacza, że uzasadnienie nie ujawnia pełnej podstawy faktycznej i prawnej czynności. W praktyce nie wiadomo bowiem, czy Zamawiający pominął poprawiony wykaz osób dlatego, że go nie badał, dlatego, że uznał go za prawnie irrelevantny, czy też dlatego, że z góry przyjął, iż sama kwalifikacja z art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp wyłącza obowiązek analizy dalszych dokumentów składanych przez wykonawcę. Każdy z tych wariantów prowadziłby do odmiennej oceny prawnej, ale żaden nie został w uzasadnieniu zakomunikowany. Tak sporządzone uzasadnienie narusza funkcję gwarancyjną art. 253 ust. 1 Pzp. Wykonawca musi znad nie tylko sam wynik czynności, ale również rzeczywiste motywy, dla których Zamawiający uznał określone dokumenty za przekonujące, nieprzekonujące, skuteczne albo bezskuteczne. Tylko wówczas wykonawca może efektywnie skorzystać ze środków ochrony prawnej, precyzyjnie sformułować zarzuty i odnieść się do pełnego stanowiska Zamawiającego. Jeżeli natomiast uzasadnienie milczy co do jednego z kluczowych dokumentów złożonych w toku badania podmiotowego, to wykonawca zmuszony jest domyślać się motywów Zamawiającego i samodzielnie rekonstruować możliwe podstawy prawne zaskarżonej czynności. Taki stan rzeczy pozostaje sprzeczny z art. 253 ust. 1 Pzp. Naruszenie to ma również wymiar

procesowy z perspektywy kontroli odwoławczej. Krajowa Izba Odwoławcza powinna oceniać legalność czynności Zamawiającego na podstawie motywów rzeczywiście podanych wykonawcy przy dokonywaniu tej czynności, a nie na podstawie argumentacji dopiero później rekonstruowanej lub uzupełnianej na potrzeby sporu. Jeżeli więc w uzasadnieniu z dnia 21 maja 2026 r. brak jest jakiegokolwiek odniesienia do poprawionego wykazu osób, to nie można uznać, że Zamawiający prawidłowo zrealizował obowiązek informacyjny wynikający z art. 253 ust. 1 Pzp. Uzasadnienie nie może być uzupełniane post factum w odpowiedzi na odwołanie w taki sposób, aby dopiero na etapie sporu wykonawca poznawał rzeczywiste lub nowo konstruowane podstawy pominięcia złożonego przez siebie dokumentu.

Zamawiający wskazał, że w informacji z dnia 21 maja 2026 r. Zamawiający wskazał zarówno podstawę prawną wykluczenia Odwołującego a co za tym idzie odrzucenia jego oferty, jak i również szczegółowo przedstawił okoliczności faktyczne uzasadniające podjęte rozstrzygnięcie. W szczególności Zamawiający opisał treść pierwotnie złożonego wykazu osób, wskazał wątpliwości powzięte podczas jego badania, wskazał na wezwanie skierowane do Odwołującego, przedstawił znaczenie udzielonych wyjaśnień, a także odniósł się do informacji uzyskanych od GDDKiA oddział w Poznaniu. Jednocześnie Zamawiający wyjaśnił, dlaczego uznał, że w sprawie ziszczyły się przesłanki określone w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, odnosząc się do każdej z nich pojedynczo. Nie sposób zatem twierdzić, że Zamawiający nie udzielił kompletnego uzasadnienia odrzucenia oferty. Wręcz przeciwnie, treść wniesionego odwołania pozwala na stwierdzenie, że Odwołujący na podstawie uzasadnienia szczegółowo zidentyfikował zarówno podstawy faktyczne, jak i podstawy prawne decyzji Zamawiającego.

Chybione jest również stanowisko Odwołującego, zgodnie z którym Zamawiający był zobowiązany do szczegółowego odnoszenia się w uzasadnieniu do zaktualizowanego wykazu osób przedłożonego wraz z wyjaśnieniami z dnia 14 kwietnia 2026 r. Jak wskazano już w niniejszym piśmie, podstawą wykluczenia Odwołującego były informacje zawarte w pierwotnie złożonym wykazie osób, które doprowadziły do ziszczenia się przesłanki określonej w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. W tych okolicznościach Zamawiający nie miał obowiązku uzasadniania przyczyn odstąpienia od dalszej analizy kolejnych wersji podmiotowych środków dowodowych.

Mając powyższe na uwadze, zdaniem Zamawiającego należy stwierdzić, że informacja przekazana Odwołującemu w dniu 21 maja 2026 r. spełniała wymagania określone w art. 253 ust. 1 ustawy Pzp, a tym samym zarzut Odwołującego powinien podlegać oddaleniu.

W ocenie Izby zarzut nie potwierdził się. Izba dostrzega niebagatelne znaczenie art. 253 ust. 1 ustawy Pzp, który stanowi realizację zasad postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, takich jak jawność postępowania oraz równe traktowanie wykonawców i zachowanie uczciwej konkurencji i nakłada na zamawiającego obowiązek zakomunikowania wykonawcom, dlaczego uznał, że dana oferta podlega odrzuceniu, a po stronie wykonawcy kształtuje prawo do uzyskania pełnej i rzetelnej wiedzy na temat przyczyn odrzucenia oferty. Ma to doniosłe znaczenie uwzględniając okoliczność, że na podstawie informacji przekazanej zgodnie z ww. przepisem wykonawca po pierwsze podejmuje decyzję, czy skorzystać ze środków ochrony prawnej, a po drugie - jakie zarzuty sformułować w odwołaniu i w jaki sposób polemizować ze stanowiskiem zamawiającego. Zatem sporządzenie wyczerpującego uzasadnienia w zakresie czynności odrzucenia oferty uznać należy za czynność o doniosłym znaczeniu dla procedury udzielenia zamówienia. Nie może być również wątpliwości co do tego, że wszelkie uchybienia w zakresie wywiązania się przez zamawiającego z tego obowiązku, obciążają zamawiającego, a nie wykonawcę.

Uzasadnienie faktyczne zawiadomienia o odrzuceniu oferty powinno wobec tego wyczerpująco obrazować, jakie przyczyny legły u podstaw decyzji zamawiającego, tak aby wykonawca, który nie podziela oceny zamawiającego, mógł się do wskazanych przez zamawiającego argumentów odnieść. W związku z powyższym zasadność zarzutów odwołania kwestionujących czynność odrzucenia oferty może być oceniana wyłącznie w zakresie tych okoliczności, które zostały przez zamawiającego przedstawione jako uzasadniające odrzucenie oferty. Z tych względów ocena kwestionowanej czynności Zamawiającego dokonywana przez Izbę nie może wykraczać poza uzasadnienie przedstawione przez zamawiającego i polegać na badaniu istnienia podstaw do odrzucenia oferty w szerszym aspekcie.

Odnosząc powyższe do okoliczności tej sprawy, Izba nie dopatrzyła się naruszenia przez Zamawiającego omawianej normy prawnej. W ocenie Izby Zamawiający w sposób wystarczający zakomunikował powody wykluczenia Odwołującego z postępowania. Natomiast zaniechanie odniesienia się w uzasadnieniu tego czynności do kwestii samodzielnego uzupełnienia przez Odwołującego wykazu osób z 14 kwietnia 2026 r. nie może przesądzić o uwzględnieniu zarzutu. Skoro bowiem Odwołujący nie podważył czynności wykluczenia Odwołującego i odrzucenia jego oferty, to czynność ta została uznana przez Izbę za prawidłową. Jak zostało już wcześniej kilkakrotnie wskazane w treści tego uzasadnienia skoro wykonawca złożył informacje nieprawdziwe, to nie można tego naprawić przez ich zastąpienie informacjami prawdziwymi. Z tego względu zaniechanie Zamawiającego pozostaje irrelevantne w okolicznościach tej sprawy. Nie było bowiem podstaw do uzupełnienia wykazu osób, a także nie było podstaw do oceny samodzielnego uzupełnienia przez Odwołującego wykazu z 14 kwietnia 2026 r.

Reasumując, w okolicznościach tej sprawy nie podzieliła stanowiska Odwołującego o samodzielnym i istotnym

naruszeniu art. 253 ust. 1 ustawy Pzp, co skutkowało oddalenie tego zakresu odwołania.

Ponadto, Odwołujący podniósł zarzut ewentualny, wskazując, że na wypadek, gdyby Izba uznała, że pierwotnie wskazane osoby p. K.K. i p. K.B. faktycznie nie wykazywały wymaganego doświadczenia 12 miesięcy przy zachowaniu ciągłości ruchu minimum w układzie 2+1, to okoliczność ta nadal nie uzasadniała automatycznego wykluczenia Odwołującego z postępowania za wprowadzenie w błąd.

Odwołujący argumentował, że nawet przy przyjęciu, że pierwotny wykaz osób nie potwierdzał warunku udziału, Zamawiający powinien był odróżnić dwie sytuacje:

1. niewykazanie warunku udziału lub wadliwość podmiotowego środka dowodowego,
2. kwalifikowane wprowadzenie w błąd w rozumieniu art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp.

Odwołujący podniósł, że są to sytuacje odrębne. Pierwsza uruchamia co do zasady mechanizm z art. 128 Pzp. Druga ma charakter sankcyjny i wymaga dodatkowego wykazania, że wykonawca działał co najmniej niedbale lub lekkomyślnie.

W niniejszej sprawie, w ocenie Odwołującego, Zamawiający nie wykazał tych dodatkowych przesłanek. Skoro zaś ich nie wykazał, to nie był uprawniony do pominięcia poprawionego wykazu osób z powołaniem się na wcześniejsze rzekome wprowadzenie w błąd. Innymi słowy: dopóki nie zostanie skutecznie wykazana przesłanka z art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp, Zamawiający nie może uchylać się od obowiązku zbadania poprawionego lub uzupełnionego podmiotowego środka dowodowego.

Dlatego nawet w wariantcie ostrożnościowym, w którym Izba nie podzieli stanowiska Odwołującego co do dopuszczalności bezpośredniego uwzględnienia poprawionego wykazu osób, odwołanie powinno zostać uwzględnione co najmniej poprzez uchylenie wykluczenia Odwołującego za wprowadzenie w błąd i nakazanie Zamawiającemu przeprowadzenia prawidłowej procedury z art. 128 ust. 1 Pzp.

W ocenie Izby to stanowisko również jest niezasadne. Rację ma Odwołujący w warstwie teoretycznej, że może być tak, że nie każde uznanie, że warunek nie został spełniony będzie mogło być ocenione jako wprowadzenie w błąd. Przy ocenie każdorazowo decydują okoliczności danego stanu faktycznego zaistniałego w postępowaniu o zamówienie. Niemniej, w okolicznościach tej sprawy nie było podstaw do podważenia oceny dokonanej przez Zamawiającego, stąd też również ten zakres odwołania należało oddalić.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 575 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1605 ze zm.) oraz § 8 ust. 2 związku z § 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 1 i 2 lit. b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu wysokości wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca:.....

.....
.....